

Pirmdiena, 2017. gada 10. jūlijs

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Fotokonkurss Mans loms

Kurzemnieks izsludina fotokonkursu *Mans loms*. Gaidām makšķernieku bildes ar lielāko, neparastāko, interesantāko ķērienu! Būs balvas par visinteresantāko fotogrāfiju un par to, kurā redzams vislielākais loms. Iesūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv līdz 12. jūlijam!

Ģimenes ārsti – par sakārtotu sistēmu.

6.–7. lpp.

Līķis ezerā. Kurš vainīgs?

4. lpp.

Latvija ukrainietes Katrīnas Jacenko acīm. 10. lpp.

Apskata ievērojamākās saimniecības

Biedrība *Zemnieku Saeima* kārtējo informatīvo dienu rīkoja mūspusē, laukkopjiem un žurnālistiem parādot dažādu nozaru ievērojamākās saimniecības Ēdolē, Raņķos un Ugālē.

„Kamēr Eiropā būs gaļas deficīts, arī Latvijas aitkopji, ekonomiski saimniekojot, var tirgū konkurēt,” uzskata Ēdoles *Mežoku* saimnieks Kristaps Melbārdis (vidū).

Brauciena pirmais mērķis bija Ventspils novada piena lopkopības uzņēmums *Ugāle Agro*, kur vairāk nekā gadus 15 saimnieko dānis Erlings Vangs Matisens.

Ciemiņi bija nedaudz pārsteigti par latviski runājošā ārzemnieka pārliecību, ka nekādas piena krīzes nav.

Tāpat nevajagot dalīt lielos un mazos zemiņus Latvijā – jāprot tikai strādāt. Ugāle bija izvēlēta par vietu, kurā *Zemnieku Saeimas* pārstāvji stāstīja par aktualitātēm lauksaimniecībā saistībā ar valsts politiku un Eiropas jaunajām prasībām. Biedrības valdes priekš-

sēža vietniece Maira Dzelzkalēja-Burmistre norādīja, ka viens jaunums ir stingrākas zaļināšanas prasības, kas mūsu zemkopjiem uzliks nevajadzīgu slogu. Tika diskutēts par augu aizsardzības līdzekļiem, atbalsta iespējām un Eiropas kopējo lauksaimniecības politiku nākamajā plānošanas periodā.

Optimismu viesa arī Ēdoles *Mežoku* saimnieks Kristaps Melbārdis, lai gan aitkopība mūsu valstī nav attīstīta. Ēdolnieks no cūkām uz aitām pārorientējies pirms desmit gadiem, un tagad ap 700 Latvijas tumšgalvju un Teksalas šķirnes aitu ganāmpulks aug vienā no

valstī spēcīgākajām, bet Kurzemē noteikti lielākajām saimniecībām.

Nozarē neskaidrību joprojām esot daudz, bet aitkopjus uztur tas, ka Eiropā ir gaļas deficīts. Arī mūsu veikalos aitu produkcija nav plašā klāstā, jo tā ir dārgāka, kā arī vēl pastāv mīts par tās garšu.

Trešais uzņēmums *Biagro Kurzeme* Raņķos, kuru vada vācietis Folkers Hepners, uzmanību saistīja ar to, ka bez graudiem tas audzē arī cigoriņus un tos pārstrādā. Ne tikai mūspusē, bet visā Latvijā otra tāda nav.

Dainas Tāfelbergas teksts un foto

ĪSZINĀS

Kaķi dziedē

Onkoloģisko pacientu un viņu tuvinieku biedrības *Dzīvības koks* Liepājas nodaļa aicina uz tikšanos 11. jūlijā 17.30 sociālā dienesta mācību klasē (Veidenbauma ielā 3, 3. stāvā). Viesosies kaķu audzētavas *Fantasy Land* īpašniece Inga Metene, kura stāstīs par kaķiem, to dziedniecisko un mistisko dabu, ietekmi uz veselību un dzīves kvalitāti.

Sakoptākais mežs

Līdz 14. jūlijam var pieteikties Latvijas Meža īpašnieku biedrības konkursam *Sakoptākais mežs*. Tiks vērtēts ieguldījums mežaudžu izveidē, kopšanā, atjaunošana un mežizstrādē, meža infrastruktūra, ainavas elementu plānošana, saskarsme ar kaimiņiem, pašvaldību. Pieteikties var jebkura fiziska vai juridiska persona, t.sk. pašvaldība, apsaimniekotājs vai pilnvarotais. Nolikums <http://bit.ly/2rrXvMq>. Uzvarētāji tiks sumināti Gada balvas pasākumā *Zelta čiekurs*.

Zemes reforma pilsētā pabeigta

Kuldīgas novada pašvaldība nodevusi Valsts zemes dienesta Kurzemes reģionālās nodaļas arhīvā visus zemes komisijas dokumentus saistībā ar zemes reformu pilsētā. Turpmāk lēmumus par īpašumu tiesību atjaunošanu pārņems dome.

Trešdien, 12. jūlijā:

- Par drošību *Dzīrēs*.
- Kalnciema kvartālā – Kuldīga.
- Teātri spieto Vārmē.
- 66° North Baltic attīstās.

REDZĒJUMS

Netraucēt – arī tā ir palīdzība

Vija Zariņa,
tāl. 63323021,
vija.zarina@
kurzemnieks.lv.

Pazuduša cilvēka meklēšanā pati esmu piedalījies tikai vienu reizi: draudzenes 80 gadus vecā mamma sesto stundu sēņoja mežā, tuvojās vakars, un draudzene lūdza palīdzību. Ar entuziasmu piekritu, bet vīrs un viņa draugs zemessargs uz mani paskatījās kā uz nepilnīgu, lika paņemt lukturīti, zābakus, siltas drēbes, salūkot kādu virvi, paķert līdz termosu ar tēju, pārbaudīt, vai mobilais telefons uzlādēts. Tajā brīdī man pakrūtē iemetās viegls nelabums, un uz visiem laikiem iegaumēju: meklēt pazudušu cilvēku nav tas pats, kas doties vasaras piknikā.

Uz visiem laikiem iegaumēju: meklēt pazudušu cilvēku nav tas pats, kas doties vasaras piknikā.

Vācot viedokļus par pazudušu cilvēku, tostarp mazā liepājnieka Ivana meklēšanu, uzklautāju vairākus. Piedodiet, ja kaut ko neizpratu līdz galam, jo pati tur nebiju, tomēr mani neatstāj izjūta, ka tūkstošiem cilvēku lielajā palīgu pulkā bijuši arī tādi, kuri Liepājā notiekošo uztvēruši kā jautru pastaigu dienā pa pilsētu vai piedzīvojumu tumšā mežā. Nenoliedzami – pilsonisks atbalsts un pašai izlīdzība mest pie malas savus darbus un plānus, doties palīgā, ja notikusi tik liela nelaime, ir apsveicama. Bet kā skaidrot to, ka biedrības *Bezvēsts.lv* cilvēkiem nācās raidīt mājās palīgus ar bērniem, kuri pēc tam neapmierināti.

rināti kurnēja? Desmitgadīgs puika, kurš runājis tikai spāņu valodā, burzmā pazudis, un policijai bija jātērē laiks un spēks, lai atrastu pazudušu meklētāju... Draudzējoties ar galvu, jābūt pilnīgi skaidram, ka bērniem šādās reizēs jāpaliek mājās. Ja nevari palīdzēt, tad vismaz netraucē un neradi jaunas problēmas!

Akla vēlme bez prāta analīzes tik viegli pārņem bezatbildībā. Kā attaisnot tos, kuri ieradās skurbumā, bravūrīgi, ar savu ieskatu par meklēšanas kārtību? Viņi apgrūtināja jau tā sarežģīto organizēšanu, radīja haosu un galu galā diskreditēja pašu ideju. Kāda loģika vadīja tos, kuri jau pēc meklēšanas apturēšanas sarkaru kanālos pārraidīja to, ka dzenas pakaļ kādam auto, tracināja citus un jauca gaisu?

Kur ir tā smalkā robeža, kad vēlme palīdzēt izvērsas par egoistisku eksponēšanu un pašvērtīgu sava es apmierināšanu: es tur biju, es meklēju, tie idioti jau nekā nesaprata, bet es jau teicu, ka... Lai kā negribētos to atzīt, šādās meklēšanas reizēs un daudzos citos gadījumos tieši pacietība, prasme pakļauties un izpildīt norādījumus bieži ir visvērtīgākais ieguldījums.

Pirms pieciem gadiem, kad organizācija *Bezvēsts.lv* vēl nebija tik pazīstama, manai draudzenei pazuda mammīte, un tieši šie cilvēki palīdzēja viņu atrast, kaut arī jau mūžības takās devušos. Draudzene ar patiesu pateicību atceras, cik profesionāli un organizēti viss noticis, ar kādu pietāti un rūpēm par tuviniekiem. Savukārt *Bezvēsts.lv* pārstāve nesenajā telefon-sarunā uzsvēra: brīvprātīgo meklētāju pietrūkst tajās reizēs, kad pazudis vecs cilvēks un ziņas nav izskanējušas tik plaši.

Pieskatīsim sev tuvos un ne tik tuvos, mācīsimies palīdzēt visvērtīgākajā veidā! Piektdien, kad rakstu šīs rindas, mazā Ivana cerību ugunīņa vāri, tomēr vēl trīsuļo.

TRIS VIEDOKĻI

Pazudis cilvēks. Kā rīkoties tuviniekiem un sabiedrībai? Kas pareizi vai nepareizi darīts, Liepājā meklējot mazo Ivanu?

PAZUDUŠO SKAITS NEPALIELINĀS

Svetlana Gintere, pazudušo cilvēku meklēšanas biedrības *Bezvēsts.lv* pārstāve:

– Vispirms jāzina, kas pazudis: bērns, pieaugušais, vecs cilvēks. Ja bērns mazs, nekavējoties jāziņo policijai, ne tikai jālūdz palīdzība sociālajos tīklos, kā tas dažkārt darīts. Pēc tam, ja ģimene uzskata par vajadzīgu izsludināt plašāku meklēšanu ar brīvprātīgo palīdzību, jāzvana organizācijai *Bezvēsts.lv* pa tālruni 22084084. Mājaslapā www.bezvests.lv ir anketa, kas jāaizpilda, pirms lūgt sākt meklēšanu. Tāpat tur var atrast padomus, kā rīkoties. Mēs sākam meklēt tikai tad, kad policijā ir radinieku iesniegums par pazūšanu un aizpildīta mūsu anketa. Citādi var iznākt, ka sieva sacel trauksmi, kamēr vīrs aizgājis uz veikalu. Pirms astoņiem gadiem tā arī notika. Pirms diviem gadiem meklējām puisīti, kurš noklīda ārzemju vecākiem. Tad pirmoreiz pievienojās ļoti daudz palīgu un, paldies Dievam, zēnu atradām. Līdzīgs bija gadījums pirms gada ar Hugo, kad palīdzēja arī Nacionālie bruņotie spēki (NBS) un atbrauca cilvēki no malu malām, bet mūsējie vadīja meklētāju grupas. Tam sekoja Rūdolfa meklēšana Saulkrastos. Katrai ģimenei savs stāsts, kā bērns pazūd, un tā gadās arī ļoti labvēlīgās ģimenēs – atliek mammai vien brītiņu novērsties. Gadās, ka pazūd bērniņi-autisti. Kad pazūd bērni, palīgu ir ļoti daudz, bet mums jāmeklē arī veci cilvēki, un tad atsaucība ir krietni mazāka. Liepājā meklēt Ivanu ieradās pat daugavpilieši, cēsnieki, jelgavnieki, rīdzinieki, valmierieši. Vietējie savu pilsētu pārzina labāk, varējām katrā grupā ielikt pa kādam vietējam, savukārt mūsējie grupas komandēja, uzraudzīja to izvietošanu.

Lielākais mīnuss: palīgi ne vienmēr apdomā, kā būtu pareizāk, ieradās ar bērniem vai nepiemērotos apavos. Tad sūtījām mājās, un saprotams, ka viņi bija

neapmierināti. Emocijām nedrīkst ļaut virsroku – jārikojas stingri. Daži vietēji meklētāji bija reibumā un diezgan agresīvi. Parasti visi mūsu komandierus klausā, bet šoreiz skanēja arī viedoklis: „Mēs zinām labāk. Iesim, kur gribam!” Mežā tā nedrīkst. Bija ļoti grūti, jo 12 komandieriem nācās tikt galā ar milzīgu palīgu skaitu. Piemēram, Aleksandrs Bogdanovs mežā vadīja 110 cilvēkus, bet pa ceļam pievienojās vēl aptuveni simts.

Nedaudz vairāk kā septiņos gados *Bezvēsts.lv* brīvprātīgie atraduši 90 cilvēku. Mūsu vadītājs Aleksandrs Faminskis uzskata, ka pazudušo skaits nepalielinās – pēc Valsts policijas ziņām katru gadu tas ir no 800 līdz 1000 cilvēkiem. Neaug arī pazudušo bērnu skaits. Vienkārši vairāk ziņojam un uzzinām. Cilvēki sev atvieglot dzīvi, ja piederīgos nodrošinātu ar SOS identifikācijas aprocēm vai kuloniem – arī par to var uzzināt mūsu mājaslapā.

„VAJAG VIETĒJO KOORDINATORU”

Valts Kleinbergs, pelceņieks, brīvprātīgais mazā liepājnieka Ivana meklēšanā:

– Pēc profesijas esmu robežsargs, piedalījies meklēšanas operācijās jūrā, bijis imigrantu krīzē Grieķijā. Man ir desmitgadīgs puika, un dod Dievs, lai pašam un nevienam citam to nenāktos piedzīvot. Vēl ceru, ka notiks brīnums un puisēns atradīsies. Ticu, ka policija notikumu atšķetinās. Saku paldies kuldīdzniecei Antrai Grīnbergai, kura darbojas *Bezvēsts.lv* un uzaicināja doties uz Liepāju. Man būtu gribējies, lai meklēšana būtu koordinētāka. Traucēja tas, ka nebija kaut vienkāršas kartes, kas izprintēta no *Google Maps*. Ideālā gadījumā varētu vēlēties, lai vairāk iesaistās policija un NBS, kas

varētu brīvprātīgo grupas vadīt. Ar *Bezvēsts.lv* spēkiem vien par maz. Katrā novadā vai bijušajā rajonā vajadzīgs vietējais koordinators, kuram ir saraksts ar palīgiem, piemēram, orientieristiem, kuri spēj lasīt karti, vai ar citiem atbilstoši sagatavotiem cilvēkiem. Būtu zināmi brīvprātīgie, kuri spēj sniegt tehnisko atbalstu.

PALĪDZĪBA IR ĻOTI SVARĪGA

Romans Jašins, Valsts policijas Galvenās kriminālpolicijas pārvaldes slepkavību nodaļas un personu meklēšanas nodaļas priekšnieks:

– Pirmās 48 stundas pēc kādas personas pazūšanas ir nozīmīgākās. Ja radinieki vai citi pamana, ka kāds sen nav redzēts vai nav atgriezies mājās, rīcība katrā gadījumā ir atšķirīga. Tas, protams, neattiecas uz reizēm, kad pazūd bērni, – tad tūlīt jāziņo policijai. Mēs pievēršam īpašu uzmanību, uzreiz tiek sākta meklēšana. Ja pazudis cilvēks, vispirms jāpazvana radi, draugi, paziņas, lai saprastu, vai tiešām pazudis vai kaut kur aizkavējies. Ja persona nav atrodama un šāda rīcība ir neraksturīga, nekavējoties jāziņo policijai. Ja cilvēki jūt, ka var būt noticis kas slikts, jāziņo pēc iespējas ātrāk, jo svarīgas pirmās stundas. Tas, kādus papildspēkus iesaistām, atkarīgs no situācijas, vietas, kas jāpārmeklē, no gadījuma, cilvēka. Mums ir laba sadarbība ar NBS un sabiedrisko organizāciju *Bezvēsts.lv*, kuri

vēl iesaista citus speciālistus un brīvprātīgos. Katra cilvēka līdzdalība ir tikai pozitīvi vērtējama. Ne par kādu traucēšanu nevar būt runas, tikai jebkurš pasākums ar daudziem cilvēkiem jākoordinē. Jo vairāk iesaistīts, jo efektīvāk varam pārmeklēt lielas teritorijas. Tas ir ļoti pozitīvi, ka sabiedrība atsaucas.”

Vija Zariņa, Iveta Grīniņa

Jebkuru informācija par pazudušo Ivanu Valsts policijai var sniegt e-pastā puikaliepaja@iem.gov.lv vai pa tālr. 116000.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

VAI VALSTS PREZIDENTS BŪTU JĀVĒL TAUTAI VAI PARLAMENTAM?

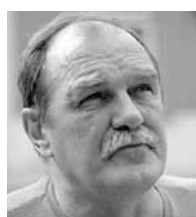
Gundega Klūge, dārzniece:

– Domāju, ka prezidents jāvēl tikai tautai. Tai lielāks spēks, un tautas viedoklis ir ļoti svarīgs. Nav īsti pareizi, ka prezidentu izvēlas daži deputāti. Prezidents manu dzīvi īsti neietekmē, bet uzskatu, ka labāk tautai balsot, jo tai ir savi līderi, kurus labprāt ievēlētu.

Imants Birbels, pensionārs:

– Tautai būtu nedaudz par agri – labāk, lai prezidentu turpina ievēlēt Saeimas deputāti. Tāpēc, ka mūsu valstī notiek nauda kurināšana. Tas izpaužas tā, ka krievi negrib latviskoties, visu laiku viņiem ir iespēja kļūt par Latvijas pilsoņiem, bet viņi negrib pat latviski runāt.

Guntis Stieģelis, strādā metāla ražošanā:

– Neesmu iedziļinājies, bet varētu būt tā, ka jādod iespēja tautai. Varbūt tas kaut ko mainītu. Tautai arī ir dažādi viedokļi, bet nekad nav tā, ka viss kārtībā, jo katram savas problēmas. Kā saka, ka Rīga nekad nebūs gatava, tāpat nekad visiem nebūs labi.

Iluta Mežaraupe, māmiņa:

– Jāļauj to darīt tautai. Tai nedod iespēju izteikties un izvēlēties, ko tā grib. Saeima parasti izvēlas savu cilvēku. Varbūt vajadzētu vēlēties tāpat, kā vēlam pašvaldības. Bet pašlaik Raimonds Vējonis ir ļoti labs prezidents.

Linda Ķirķe, administratore:

– Droši vien tautai vajadzētu izvēlēties. Uzskatu, ka tauta visvairāk cieš, tāpēc jādod iespēja izlemt. Tomēr līdz šim prezidenti mums bijuši labi – mani viss ir apmierinājis.

Māra, mājsaimniece:

– Ar prezidentiem neesmu bijusi neapmierināta, bet tautai ir tauta. Jādod iespēja tai izvēlēties.

Lāsma Reimane
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Kurzemnieks
Kuldīga, 1905. gada iela 19, LV-3301

Galvenā redaktore Daiga Bitiniece – 63350567;
redakcija@kurzemnieks.lv; reklāmas nodaļa –
63324881; sludinajumi@kurzemnieks.lv

Izdevējs – SIA Jaunais kurzemnieks. Reģ. apl. nr. 1400. Iznāk pirmdienās, trešdienās, piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz Kurzemnieku obligāta. Iespiests SIA Poligrāfijas grupa Mūkusalā, Rīga, Mūkusalas iela 15a. Metiens – 3697.

Ir iespēja atgriezties Skrundā

Kādreizējie skrundeņi Ivars Putrišķis un Ilze Svarinska ar biedrības *Darīsim paš!* vietējās rīcības grupas pārstāvi Ievu Birbeli sarunājas par iespējām darboties dzimtajā pilsētā.

Skrundas novadā par uzņēmējdarbību interesējas jauni cilvēki, kuri vēlas atgriezties mantotos īpašumos, secina Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras (LIAA) Kuldīgas biznesa inkubatora vadītāja Līga Raituma.

Kopā ar biedrību *Darīsim paš!*, kas koordinē t.s. *LEADER* projektus, un Latvijas Attīstības finanšu institūciju *Altum* pagājušonedēļ inkubators Skrundā rīkoja individuālas konsultācijas pašreizējiem un potenciālajiem uzņēmējiem. To izmantoja seši interesenti. „Skrundas pusē vērojama tendence no lielajām pilsētām pārcelties uz laukiem,” stāsta L. Raituma. „Viens no iemesliem ir Liepājas–Rīgas ceļa nesēnā rekonstrukcija, kas piesaista uzmanību. Uzņēmējdarbība labāk attīstās tur, kur ir laba satiksme ar lielajām pilsētām.”

Kopš pagājušā rudens Kuldīgas biznesa inkubators ieinteresējis ap 15 biznesa ideju autorus, no tiem trīs skrundeņi jau ir inkubācijas, bet viens – pirmsinkubācijas fāzē. Ieceres esot interesantas. Kā norāda L. Raituma, ne Kuldīgā, ne Skrundā neviens nav startējis ar identisku produktu vai pakalpojumu.

Skrundnieks Ivars Putrišķis dzīvo Rīgā, bet vēlas atgriezties dzimtajā pilsētā, kur vide patīkamāka. Viņaprāt, uzņēmējdarbībai nišu te daudz, vajadzīgs vien pamats atspēriņam. Nepilnā stundā viņš uzzinājis visu par iespējām darboties.

Biedrības *Darīsim paš!* pārstāve Ieva Birbele izskaidroja nosacījumus aktivitātē *Vietas potenciāla attīstības iniciatīvas*. Ir izsludināta 3. kārtā projektu pieņemšanai programmā *LEADER*. Var iesniegt sabiedriskā labuma projektus, kuru mērķim nav komerciāla rakstura. Tās ir ieceres, kas veicina cilvēku iesaisti savas apkārtnes un kultūras attīstībā, vides sakārtošanā, lai uzlabotu pakalpojumus un to sasniegšanu. Savukārt *Altum* kredītprojektu vadītāja Aija Lapiņa konsultēja par valsts atbalstu uzņēmējdarbības attīstībai – starta programmu (to var apvienot ar *LEADER*), sociālās uzņēmējdarbības programmu, kā arī eksporta un kredīta garantijām, lai mazinātu riskus.

Rīt, 11. jūlijā, 10.00 līdzīgās konsultācijas notiks Alsungas domē, attīstības nodaļā.

Daina Tāfelberga, Roberta Prauliņa foto

Grib ierobežot stāvēšanu un ātru braukšanu

Pagājušonedēļ pēdējo reizi iepriekšējā sastāvā sanāca Kuldīgas novada domes transporta komisija, kas izskatīja iedzīvotāju iesniegumus un sprieda par transporta kustību Dārza ielā pēc ietves izbūves.

DIVIEM VIRZIENIEM NEPIETIEK VIETAS

Dārza ielai plānota ietve, un projektētājiem svarīgs komisijas viedoklis par posmu no Vītola līdz Grants ielai. Ietve top pēc iedzīvotāju iesniegumiem, kuros teikts, ka pa šo ielu uz skolu dodas bērni un šobrīd tas ir bīstami. Ja tiek ierīkota vieta gājējiem, autotransportam šajā posmā pēc noteikumiem vairs nevar ļaut divvirziena kustību, jo braucamā daļa ir par šauru. Arī šaurāka ietve nav iespējama: projektā paredzēta šaurākā, kādu atļauj noteikumi, – 1,50 m. Arī tad, ja automašīnām aizliegtu stāvēt abās pusēs, brauktuve vienalga būtu par šauru.

Pēc diskusijas secināts: ja jau ielas platums neatļauj, tad satiksme jāorganizē vienā virzienā – no Vītola uz Grants ielu. Transports tiktu novirzīts pa Ventpils ielu.

Vienlaikus tiek izstrādāts otrs projekts – Gravas ielas posma izbūvei no Ventpils ielas līdz iebrauktuvei veikalā *Elvi*.

Komisijas loceklis Rinalds Gūtpelcs gan iebilda, ka divvirziena ielu skaitu Kuldīgā nevajadzētu palielināt, jo pilsēta tāpat sarežģīti izbraucama. Vēl rosināts ierobežot automašīnu stāvēšanu Ventpils ielā. Ja Gravas ielas posms taptu pirmais, tas satiksmei atvieglotu, bet pirmā tiks būvēta Dārza ielas ietve. Lai tie, kas brauc pa Dārza ielu, redzētu tos, kuri grasās izgriezties no Vītola ielas, paredzēts novietot spoguli.

LAI MAŠĪNAS NELIKTU SVĒŠĪE

Lapeļļu ielas 6. nama iemītnieki nav apmierināti, ka viņu stāvvietā mašīnas novieto blakus ēku iedzīvotāji un kravas transports. Iesniegumā teikts, ka iemītnieki ieguldījuši naudu, izbūvējot stāvvietu, mājas apsaimniekošanas nauda tiek izmantota vietas uzturēšanai, bet iedzīvotāju automašīnām ne vienmēr ir vieta, jo tur

jau tās nolikusi citi. Tur mēdz iebraukt arī kravas autobusiņi, un cilvēki uztraucas, ka segums tiks sabojāts: „Vai pašvaldība par savu naudu labos stāvvietu, ja segums tiks sabojāts?” Iedzīvotāji vēlas, lai stāvvietā būtu ceļa zīmes, kas mājai nepiederošiem cilvēkiem aizliegtu tur auto nolikt.

Komisijas vadītājs Kaspars Rasa uzsvēra, ka līdz šim tādi ierobežojumi nav atļauti. Arī pārējie piekrita, ka šis būtu precedents, lai arī citu māju iemītniekus mudinātu rīkoties līdzīgi. Komisijas loceklis Māris Taurīte lika priekšā stāvvietu dalīt, daļu rezervējot šiem iedzīvotājiem, bet citi iebilda, ka tā ir pilsētas teritorija, tāpēc tur var stāvēt visi. Citi ieteica uzlikt zīmi, kas aizliegtu stāvvietā iebraukt transportam ar noteiktu svaru. Arī stāvvietas izmantošanas atļaujas situāciju neatrisinātu. Dažs no komisijas arī saprata tos, kuri naudu ieguldījuši ar domu, ka stāvvietā būs viņiem. Lēmums vēl atlikt, jo jānoskaidro, vai stāvlaukums daļēji nav pašvaldības finansēts vai arī tajā ieguldīta tikai mājas nauda.

GLUDAIS CEĻŠ MUDINA BRAUKT ĀTRI

Kurmāles pagasta pārvaldes iesniegumā lūgta atļauja uzlikt ātruma slāpētāju Priedaines centrā pie *Tērcēm*. Pārvaldes vadītāja Dace Gūtmane skaidroja, ka jau pirms iebrauktuves uzlikta zīme *Dzīvojamā zona*, bet braucēji to neņemot vērā: „Nesen šis ceļš salabots, un tas mudina braukt ātrāk, nekā atļauts. Šaurākā vieta ir pirms pagrieziena uz *Dižozolu* mājām, tā ir arī bīstamākā, un tieši tur vajadzētu ātruma ierobežotāju.” Principā komisijai iebildumu nebija, bet tiks izraudzīta vieta, kur valni likt. M. Taurīte piebilda, ka valnim jābūt labi apgaismotam, bet laterna atrodas mazliet tālāk.

Vēl tika spriests par spoguļi Putnudārzā, kur mašīnas no Ošu ielas izbrauc uz Jelgavas ielu. Komisija piekrita, ka spoguļi vajag, bet arī jāapgriež krūmi, kas izbraucot aizsedz skatu.

Iveta Grīniņa

Ceļu policijai jauna partuļmašīna

„Tagad patruļpolicijas rīcībā ir tikai jaunas – šigada izlaiduma – automašīnas. Tikko saņēmām vēl vienu – netrafarētu auto *Škoda Superb*,” gandarīts ir Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes satiksmes uzraudzības rotas vecākais inspektors Aleksandrs Demčenko.

Kopumā Latvijā strādā 40 jaunie netrafarētie auto. Tiem ir divu litru tilpuma benzīna dzinējs, kura jauda ir 270 zirgspēki, automātiskā pārnesumkārbā un pilnpiedziņa. Mašīnas jau iekārtotas pēc ceļu policijas vajadzībām: ar radaru, videokamerām, antiradaru fiksētājiem, skaņas un gaismas signāliem u.c. Komplektācijā ir pat kruīzkontrolē. „Pieredze rāda, ka netrafarētie ceļu policijas auto sevi pierādījuši kā efektīvu līdzekli satiksmes dalībnieku uzraudzībā, piemēram, kontrolējot agresīvu braukšanu,” uzsver Kurzemes pārvaldes patruļpolicijas nodaļas priekšnieks

Mareks Vītols. „Šādi auto uzlabos satiksmes drošību, piebremzējot ātrbraucējus un agresīvos. Mūsu mērķis noteikti nav sodīt, bet gan profilaktiski novērst pārkāpumus.”

A. Demčenko uzsver, ka visās mašīnās, kurās darbinieki strādā uz ceļa, tiek ierakstīts viss, kas notiek ārpusē un arī salonā: „Kontrolē ir ļoti stingra. Ikdienā strādā viena vai divas ceļu policijas ekipāžas, bet svētku dienās vai profilakses pasākumos ir papildspēki: vai nu mūsējie, vai kolēģi no visas Kurzemes un Rīgas. Mašīnas visur vienādi iekārtotas.”

A. Demčenko piebilda, ka kuldīdznieku rīcībā ir arī viens speciāli avārijas gadījumiem domātais *busiņš*, kādi Kurzemē ir divi: „Tur ir speciālas mērlentes, kāpnes, apgaismojums, šķēres – rīcībai pirmajos mirkļos, kad policija ieradusies notikuma vietā. Pēc tam stafeti pārņem citi dienesti, un mēs darām savu darbu.”

Kurzemes reģiona policijas pārvaldes satiksmes uzraudzības rotas vecākais inspektors Aleksandrs Demčenko ar jauno netrafarēto automašīnu.

**Iveta Grīniņa
Lailas Liepiņas foto**

Desmitgadē Zaigas tiekas Kuldīgā

10. Latvijas Zaigu salidojums 1. jūlijā notika Kuldīgā, kur šī tradīcija aizsākta.

Zaigas no visas valsts (un ne tikai) katru gadu citur jūlija pirmajā vai otrajā nedēļas nogalē tiekas jautrā *tusiņā*, katrai reizei ir savs dreskods, pazišanās zīmes un lielā vārdadienas torte. Tā Zaiga, kura uzņem vārdamāsu, kas ierodas ar groziņiem, parasti gādā par ekskursijām un citām nodarbēm, bet sagatavošanā piedalās vairākas. Mums ir pašam sava himna.

Desmito reizi tikāmie vietā, kurā šis pasākums iesākās, – Kuldīgā. Atkal zaigojam Kurzemes hercogistē. Dalībnieces salidoja no malu malām: Saldus, Rīgas, Auces, Aizkraukles, Ogres, Tīnūziem, Ziemupes, Līgatnes, Jelgavas, Penkules, bija arī divas kuldīdznieces un pa vienai Zaigai pat no Skotijas un Anglijas. Vairākas ieradās kopā ar vīriem, draugiem, māsām, bērniem vai citu radnieku, tāpēc pulciņš iznāca brangs.

Mūsu Zaigu mamma, ja tā var teikt, ir kuldīdzniece Zaiga Ribaka, kas ir ne tikai idejas autore, bet arī iekustinātāja. Viņa portālā *Draugiem.lv* meklēja un informēja vārdamāsu. Veselības dēļ viņa šoreiz piebiedroties nevarēja, bet apciemojām viņu pansionātā, kur mūsu vārdamāsa pašreiz dzīvo. Aizvedām cienastu, fotogrāfijas, materiālus no citiem saietiem un

10. Latvijas Zaigu salidojums Kuldīgā 1. jūlijā pulcēja 23 vārdamāsu, dažas arī no ārzemēm.

sveicienus no visām Zaigām. Tā bija tiešām sirsnīga tikšanās, un mēs ceram, ka citu gadu viss mainīsies uz labu.

Tāpat kā divās pirmajās reizēs, tā arī šogad mūs savā namā un sētā laipni uzņēma Dzintra Vainšteina. (Pirmajā salidojumā Zaigas tikās viņas kafejnīcā *Pilādītis*.) Sirsnīgs paldies Dzintrai par

atsaucību, par pārsteigumiem: par Kuldīgas atraktīvākās un ziņošākās gides Ludmilas Ullases ekskursiju, Amandas ģitārspēli un dziesmām. Protams, uzdevumu augstums bija arī mūsu vairākkārtējais viesis – muzikants Edgars Ziņģe ar vijološpēli.

Zaigas ar savu zaigošanu, dziedāšanu, jokiem un šarmu pat

aizdzina lietu no Kuldīgas. Diena izdevās uz goda. Secinājām, ka esam kļuvušas par lielu, draudzīgu ģimeni, kurā viss notiek: augam, precamies, radām bērnus... Abas mazās Zaigas, kuras pirms desmit gadiem pašas vēl bija bērni, šoreiz jau ieradās ar saviem bērniņiem. Māmiņas kļuvušas par vecmāmiņām, vecmāmiņas –

par vecvecmāmiņām, bet visas vēl arvien esam jaunas, skaistas un... mazliet trakas! Tādas nu tās Zaigas ir.

Nākamais salidojums paredzēts 2018. gada 14. jūlijā Ziemupē, Pāvilstas novadā. Uz tikšanos!

Zaiga Ābele
Autore arhīva foto

TIESĀ

Alkohols. Auto. Mirušais. Kurš vainīgs?

2015. gada novembrī Ēdolē no Dzirnau ezera glābēji izvilkta sarkanu automašīnu *Mazda*, kurā atradās miris cilvēks. Apsūdzība par slepkavību un mantas bojāšanu celta pret vienu no vīriešiem, kurš todien kopā ar mirušo bija mašīnā līdz pat tās nokļūšanai ūdenī.

Pagājušonedēļ Kuldīgas rajona tiesa sāka kriminālietu izskatīt, tika uzklauti liecinieki un cietušie. Lietu izskata tiesnese Anita Simsone, apsūdzību uztur prokurore Dace Kronberga, apsūdzēto aizstāv advokāte Gunta Laizāne.

Cietušie, negadījumā mirušā vīrieša brālis, iesniedza tiesai iesniegumu par 744 eiro zaudējumu piedziņu un arī kompensāciju – 12 000 eiro par morālo aizskārumu. Tā kā apsūdzētais Emīls neatzina, ka būtu vainīgs bojāgājušā nāvē un ka viņam jākompensē zaudējumi, tiesa sāka pierādījumu pārbaudi.

„NESODĀMĪBA RADA JAUNUS NOZIEGUMUS”

Cietušie liecību sāka ar notikumiem, kas tieši nav saistīti ar izskatāmo lietu, tomēr, viņaprāt, tie ir būtiski: „Sāksim ar iepriekšējās mašīnas nodedzināšanu. Šis jauneklīs (norāda uz apsūdzēto – aut.) pēc tam ar to esot lielījies. Divas reizes mēģināja. Pirmo reizi kāds pamanīja, ka ir aizdedzināts, un nodzēsa, bet otrajā reizē nodega automašīna un garāža. Veikalā manam brālim pēc tam teica, lai apsūdzību atsauc. Tā nav pirmā mašīna, ko apsūdzētais dedzina. Manu brāli augšā nepiecelsi, bet visa Latvija brīnās, kas Ēdolē notiek. Nesodāmība rada jaunus

noziedzumus, un raudās daudzas mātes.

Todien brālis man zvīnāja no Zvirgzdu ezera. Teica, ka iebraucis grāvī, izsitis akumulatoru, jo tas nebija labi piestiprināts. Jautāju, vai viņš ar savu mašīnu brauc pats. Atbildēja, ka ne. Sadusmojos un jautāju, kāpēc dod citiem, bet viņš atbildēja, ka nevar to ietekmēt. Viņam liek.”

Kad brālis zvīnījis otrreiz, cietušie nesot atbildējis, bet nākamās dienas pusdienlaikā uzziņājis, ka brālis miris. Savu liecību cietušie pabeidza ar vārdiem: „Brīnos, ka cilvēks nejūtas vainīgs. Dievs nav mazais bērns. Septiņās paaudzēs nāk atpakaļ – vajag Bībeli palasīt.”

„GĀJA ŅIGU, ŅIGU!”

Trīs tiesas sēdēs nopratināts vairāk nekā desmit liecinieku. Viņu sacītajā izskanēja tas, ka pirms tam mašīnu redzējuši braukājam pa Ēdoles centru, dzirdējuši izsācienus: „Stumjam ezerā!” Dzirdējuši, ka mašīna pirms tam atsitusies pret stabu vai arišu dēli, redzējuši, kā tā iegrimst ūdenī, ka daži vīrieši, tostarp apsūdzētais, bijuši ūdenī, lai no auto kādu izvilktu, redzējuši, kā glābēji mašīnu izvelk un izceļ no tās līķi. Daži liecinieki norādīja, ka mirušais vīrietis tajā vakarā jau bijis stipri iereibis un vēl pircis alkoholisko dzērienu *Moka*. Daži atcerējās, ka tam uz sejas bijis nedaudz asiņu, bet agresiju, bailes vai dusmas pret vīriešiem, ar kuriem to vakar kopā dzēris un braucis ar mašīnu, neviens nebija manījis. Viena lieciniece sacīja: jau pieradusi, ka Ēdolē centrā notiek nekārtības, tādēļ arī tajā vakarā

uzmanību nav pievērsusi tam, ka mašīna tiek stumta ezerā. „Bija bail iet tai mašīnai garām. Tur gāja ņigu, ņegu! Dzirdēju, ka kāds teica – stums to ezerā. Lai jau stumj! Kas man? Gāju uz mājām. Nezināju, ka tajā iekšā ir cilvēks,” saka sieviete.

Mirušā vīrieša dzīvesbiedre liecināja, ka apsūdzētais agrāk vīram draudējis, ka to nosifīs. Tajā vakarā viņa dzīvesbiedru redzējusi Ēdolē pie pieturas sēžam mašīnā kopā ar apsūdzēto un vēl citiem, bet aizdomas, ka kādam tiks nodarīts pāri, neesot bijušas. Vēlāk sieviete daudzkārt centusies vīru sazināt, bet tas nav izdevies. Par viņa nāvi uzziņājis nākamajā dienā no sociālās darbinieces.

Lai gan daudzās liecībās pieminēts vēl viens tā vakara dalībnieks Nauris, kurš todien ar apsūdzēto un ar vēlāk bojāgājušo bijis kopā līdz pat mašīnas iestumšanai ezerā, tomēr uz apsūdzēto sola nonācis tikai Emīls. „Jā, tā iznācis, ka viņš ir liecinieka statusā. Viņš ir cietumā par citu lietu, bet šajā visu nogrūdis uz mani,” pēc tiesas sēdes saka Emīls.

TURPINĀS RUDENĪ

Nākamās sēdes plānotas 19., 20., 21. un 27. septembrī. Uz pirmajām trim vairāki liecinieki nebija ieradušies. Vienam tiesa atzina, ka iemesls ir attaisnojošs, un lēma izsūtīt atkārtotu uzaicinājumu, bet divi liecinieki, kuru neierašanās atzīta par neattaisnotu, jo viņi par to nebija paziņojuši, uz nākamo sēdi tiks atvesti piespiedu kārtā.

Jolanta Hercenberga

MEDIĶI INFORMĒ

Kā iet, kad samīļo kaimiņu suni

Stāsta Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta Kurzemes reģionālā centra statistiķe Dārta Girgensone.

No 30. jūnija līdz 6. jūlijam Kuldīgas, Alsungas un Skrundas novadā mediķi devušies uz 87 izsaukumiem. Uz slimnīcu aizvesti 47 cilvēki, no tiem seši bērni. Bijušas divas dzemdības. Divas sievietes un seši vīrieši bijuši reibumā.

14 gadu vecs pusaudzis nokritis no kvadracikla un ar politraumu nogādāts Kuldīgas slimnīcā. 53 gadu veca sievietē gribējusi samīļot kaimiņu suni, bet tas viņai iekodis sejā. Sieviete nogādāta slimnīcā, suns bijis vakcinēts. Astoņus gadus vecs zēns daudzies nokritis un ar lauztu apakšdelmu aizvests uz slimnīcu. 12 gadus vecs zēns nokritis, braukājot ar riteni, jo tam plīsusi ķēde. Mediķus izsaucis policists, kurš atradies netālu un to redzējis. Puikam ir galvas sasitums un elkoņa nobrāzums. 23 gadus vecam vīrietim pierē iekodusi bite. Pēc 15 minūtēm sākusies alerģiska reakcija, viņam kļuvis slikti, un pacients nogādāts slimnīcā. 37 gadus vecs vīrietis alkohola reibumā uzlicis cepties desu, bet aizmidzis. Pamodies tikai tad, kad kāds, kurš iegājis piedūmotajā telpā, izsaucis mediķus. Doties uz slimnīcu vīrietis atteicies.

Uzklusāja **Iveta Grīniņa**

Otrās peldēšanas sacensības ezerā

22. jūlijā 14.00 Vilgāles ezerā otro reizi notiks sacensības atklātā ūdenī *Peldam Vilgālē*, kas aicina gan sportistus gargabalnīkus, gan amatierus īsākām distancēm.

PALDIES ENTUZIASTIEM!

Pasākumu rīko Kurmāles pagasta pārvalde ar Kuldīgas novada sporta skolas un SIA *Latswim* atbalstu. Pagasta pārvaldes vadītāja Dace Gūtmane uzsver, ka šīs sacīkstes gribētos padarīt par gadskārtēju, īpašu pasākumu, gluži kā Ēdolē notiek Emīla tirgus vai Padurē – kuļšanas talka.

Sagatavošanu uzņēmusies kultūras organizatore Aina Šļisarenko, galvenā tiesnese būs sporta skolotāja Dzintra Freimane, kurai palīgi būs no sporta skolas. *Latswim* gādās bojas un norobežojumus ūdenī. Ar profesionālu padomu palīdz Latvijas Peldēšanas sporta federācijas (LPSF) veterānu komitejas priekšsēde, sporta meistare peldēšanā Ilze Aigare, kura pirmajās sacensībās uzvarēja sporta klases sievietu grupā. Pēc tam rīkotāji saņēma viņas pateicības vēstuli: „Es apbrīnoju jūsu entuziasmu un mīlestību pret savu novadu, savu apkārtni un tās superīgo dabu. Tāpēc tā nebija nejaušība, ka izvēlējos nstartēt Vilgāles ezerā, nevis peldēt Daugavā sacensībās Rīgas svētkos. Jums viss bija kolosāli! Labprāt palīdzēju ar padomu.”

RETA PARĀDĪBA

A.Šļisarenko teic: rīkojot pir-

22. jūlijā Vilgāles ezerā notiks otrās atklāto ūdeņu peldēšanas sacensības, līdz tam vēl tiks ierīkota jauna laipa un iekārtota sacensību vieta.

mās sacensības 2015. gada vasarā, protams, bijušas nepilnības, kā jau tautas sakāmvārdā, ka pirmie kucēni slīcināmi. „Ieradās arī četri dalībnieki, kuri startē sporta klasē, starp viņiem I.Aigare un novadnieka Ēvalda Valtera dēls, videooperators un kaislīgs peldētājs Raits Valters. Atbrauca peldētāji no Kuldīgas un Saldus. Jauki, ja šogad aktīvāki būtu vietējie,” aicina kultūras organizatore.

LPSF valdes pārstāvis Ģirts Treiguts telefonsarunā atzina, ka atklātajās ūdenskrātuvēs Latvijā

sacīkstes notiek samērā maz, lielākoties tā ir atsevišķu pašvaldību vai privātpersonu iniciatīva. „Federācijai ir sadarbība ar Rīgas domi, jau trešo reizi notiks *Daugavas kauss*. Pasākums Vilgāles ezerā kā tautas sporta sacensības, kas popularizē peldēšanu un veselīgu dzīvesveidu, ir visnotaļ atbalstāms.”

JAUNA LAIPA

Aizvadītajā vasarā sacīkstes nenotika, jo drošības noteikumiem vairs neatbilda ezera laipa.

Šovasar līdz 22. jūlijam jātop jaunai. D.Gūtmane saka – viss izrēķināts pa dienām. „Tūlīt sāksies vecās laipas demontāža, ko vadīs zemnieks Māris Megnis. Ar Daugavpils SIA *Rubiki* noslēgts līgums, jau izmaksāts avanss un sāka konstrukciju veidošana. 20. jūlijā būvniekiem jāierodas Vilgālē laipu ierīkot. Viss izmaksā 19,5 tūkstošus eiro.”

Laipa būs T veida, 80 un 18 m gara, nostiprināta uz 16 pontoniem, kas noenkuroti ezerā. Galvenais priekšnosacījums bijis

Par dalību sporta klasē, reģistrējoties līdz 19. jūlijam, jāmaksā 7 eiro, pēc tam vai sacensību dienā – 10. Par dalību tautas klasē – 3 un 5 eiro.

Sacīkstes *Peldam Vilgālē* piedāvā 2,5 km sporta klases peldējumu, kā arī 100 un 400 m distanci tautas klasē.

tas, lai ziemā to nevajadzētu ņemt no ezera ārā, lai tā spētu pārdzīvot salu. „Viena *Rubiki* specializācija ir plostu, laipu un to pontonu būve, tādēļ uzticējamies profesionāļu ieteiktajam variantam,” tā pārvaldes vadītāja.

PIESAKOTIES LAICĪGI – LĒTĀK

22. jūlijā no 12.30 Vilgāles estrādē sāksies dalībnieku reģistrācija, 14.00 būs atklāšana. Sporta klasē piedāvāts 2,5 km peldējums, tautas klasē – 400 un 100 m distance. Peldēšanas stils nav noteikts. Līdz 17 gadiem dalība ir bez maksas. Lētāk būs arī tiem, kuri pieteiksies līdz 19. jūlijam e-pastā: aina04@inbox.lv. Jāmin vārds, uzvārds, adrese, vecums, distance un kontakttinformācija. A.Šļisarenko: „Ja kādam ērtāk sazināties pa telefonu, gaidīšu zvanu līdz 19. jūlijam (t. 29257707). Peldētājiem jābūt gataviem sacensību vietā parakstīties, ka viņi uzņemas atbildību par savu veselību. Arī dalības maksu varēs iemaksāt tur.”

Medniekiem sava mājvieta

Medību klubs *Kurmāle* iegādājies veco Planīcas pagastmāju, kuras apkārtnē nu ir apļauta, šķūnīšos top dīrātava, bet tur, kur iepriekš bijušas kūtiņas, ierīkota saimniecības telpa un virtuve.

NOSOLA VECO PAGASTMĀJU

Kopš aizvadītā rudens kluba vadību pārņēmis vilgālnieks Uldis Krudze-Skrudze, kurš teic, ka pirmie mēneši amatā pagājuši, iepazīstot situāciju, bet īstais darbs sācies šogad: „Esam 38 biedri, apsaimniekojam 6500 ha medību platības. Lielākā daļa biedru ir vietējie, daži no Kuldīgas, pa kādam arī no tālienes. Mūsu biedrs ir arī Jānis Zandbergs no Rīgas – Latvijas Mednieku savienības valdes loceklis. Tātad mednieku intereses aizstāv augstākā līmenī.

Iepriekš visas mūsu darīšanas notika privātpašumā, sētā, un tas nebija pārāk labi. Nolēmām iegādāties īpašumu, un tas arī izdevās. Par 800 eiro izsolē nopirkām veco Planīcas pagastmāju. Jāatzīst, lielākās problēmas sagādāja elektrības pieslēgšana.”

„Planīcas vecās pagastmājas ēkās kopīgiem spēkiem iekārtojam savu apmešanās un vasaras atpūtas vietu,” saka mednieku kluba *Kurmāle* vadītājs Uldis Krudze-Skrudze.

Pirms vairākiem gadiem te vēl bija dzīvokļi, pirms diviem gadiem bēniņos tika atrasti pārsimt gadu veci dokumenti, bet pēc tam izdega ēkas otrais stāvs.

„ARĪ NĀKAMAJAI PAAUDZEI!”

„Jums vajadzētu atbraukt pēc pāris gadiem!” aicina Uldis. „Te ir ideāla, norobežota piknīka vieta. Ēka gan stipri cietusi. Nā-

Jau kopš ziemas mednieki apdzīvo jauno virtuvi – pirmo telpu, ko pielāgojuši savām vajadzībām.

kamvasar ceram nojaukt otrā stāva koka konstrukcijas, izbetonēt grīdu, ierīkot durvis, šovasar pie sienām stādīsim efejas, lai ir glīti. Plānota vasaras mītne, nākotnē te varētu atbraukt atpūsties ne vien paši mednieki, bet arī viņu ģimenes. Bet varbūt plāni vēl pamainās.”

Iepretī atrodas saimniecības ēka, šķiet, te bijusi kūtiņa un šķūņi. „No viena gala izvācām

Nākamvasar plānots noārdīt vecās pagastmājas nodegušo otro stāvu.

tukšo pudeļu kravu kravas – bija piemests pilns līdz augšai. Nu esam ierīkojuši virtuvi, ielikuši jaunus logus, šo telpu apdzīvojam jau kopš ziemas. Otrajā galā, kur bija šķūņi, pirms pusotra mēneša sākām ierīkot dīrātavu: pielaņojām pamatus, uzlikām jaunu jumtu un atjaunojām koka sienas. Nolēmām uzbūvēt tādu kārtīgu, jo tas būs ne vien mums, bet arī nākamajai mednieku paaudzei.

Top dīrātava.

Uz rudens medību laiku dīrātavai vajadzētu būt gatavai. Zināmu atspaidu dod *astu nauda* – Pārtikas un veterinārais dienests maksā 50 eiro par katru nomedīto sievieti kārtas mežacūku.”

Vija Zariņa
Roberta Prauliņa foto

Lappuse tapusi sadarbībā ar Kuldīgas novada pašvaldību.

Ģimenes ārsti sarunām gatavi, tomēr grib panākt savu

Vairāk nekā 600 Latvijas ģimenes ārstu 3. jūlijā sāka beztermiņa streiku, atsakoties sniegt valsts finansēto veselības aprūpi, izrakstīt darbnespējas lapas un receptes. Pacienti šo iniciatīvu lielākoties atbalsta. Pēc Latvijas Ģimenes ārstu asociācijas (LĢĀA) sarunām ar ministru prezidentu Māri Kučinski un veselības ministri Andu Čakšu, kas notika ceturtdien, asociācija gaidīja solījumiem rakstisku apstiprinājumu. Piektdien ārsti nolēma streiku turpināt.

Valsts medicīnā jau ir krahs

Ģimenes ārste Vija Supe-Ābele: „Šoreiz runa nav tikai par mūsu algām, bet par finansējuma palielināšanu nozarei. Valsts medicīnā ir krahs, tā faktiski sabrukusi, palikusi maksas medicīna.”

KLŪST VĒL SLIKTĀK

Ārste turpina: „Ja kaut ko radikālu nedarīsim, neko vairs nevarēs glābt. Šī ir akcija, kurā vairāk domājam par pacientiem. Es domāju par jaunajiem kolēģiem, māsiņām un ārstu palīgiem, par saviem mazbērniem galu galā, nevis par sevi. Krīzes laikā māsām lika strādāt virsstundas, par tām nesamaksājot. Pagājuši astoņi gadi, krīze garām, bet viņas vēl aizvien strādā bez samaksas neprotestējot. Kad viņas sāka par to runāt, tika piedāvāts maksāt klāt 10%, nevis dubultā, kā par virsstundām pienāktos. Tā ir nīrgāšanās! Mūsu asociācija, protams, nevar izvirzīt prasības māsu vietā – tas jādara pašām. Bet akcija kopumā vērstā uz valsts finansējuma palielināšanu medicīnai.

Galvenās streika prasības, kas skar tieši

Pret bezjēdzīgu reformu

„Cik streika komisija prasīs, tik ilgi turēsimies,” tā 5. jūlijā sacīja ģimenes ārsts Aigars Pūpols. Viņš pastāstīja, ka streiko gandrīz visi Kuldīgas daudzkārtējie, izņemot tos, kuri atvaļinājumā.

KOPPRAKSES NEDER

A.Pūpols uzskata, ka streika sakarā par galveno iemeslu nepamatoti minēts atalgojums: „Manuprāt, galvenais ir Veselības ministrijas nodoms likt visiem ārstiem atgriezties poliklīnikas tipa iestādē, veidojot kopprakses, kurās jāalgo vēl arī administratorus. No šīs sistēmas pirms 20 gadiem aizgājām. Turklāt to finansēšanu iecerēts uzgrūst pašvaldībām. Iznāk, ka valsts grib no sevis noņemt atbildību par primāro veselības aprūpi. Pie kā tas novedu? Bagātājās pašvaldībās visi turpinātu dzīvot labi. Kuldīgai klātos pagrūti, bet trūcīgajās būtu katastrofa.” Viņaprāt, ministres Andas Čakšas iecerētā reforma ar koppraksēm ne tikai sagraus ģimenes ārstu institūciju, bet arī samazinās atbildību par pacientu. „Tagad nauda seko pacientam, bet tādā poliklīnikā, pieļauj, ārsti varēs strādāt vai nestrādāt.”

LĪDZ ŠIM KOMPROMISS ATRASTS

„Ģimenes ārstu sistēma iepriekšējo ministru laikā ir veidota un pilnveidota,” atgādina daudzkārtējie, izņemot tos, kuri atvaļinājumā. „Ideāla, protams, tā nav, bet esam nonākuši pie saprātīgiem kompromisiem, kas līdz šim apmierināja gan valsti, gan slimnieku, gan ārstu. Teikšu godīgi – pirms gadiem pieciem nebija tā, ka cilvēks kādus izmeklējumus var saņemt tikai tad, ja ilgi gaida rindā, vai ātri par maksu. Un tagad pacienti mūs atbalsta, jo cīnāmies par vēlmi sakārtot sistēmu un ar laiku uzlabot viņiem aprūpi.”

PAR ATALGOJUMU

2008. gadā, iestājoties krīzei, finansēju-

ģimenes ārstu darbu, ir palielināt kapitācijas naudu, ko par katru reģistrētu pacientu maksā valsts, sakārtot samaksu par manipulācijām un uzlabot e-veselības sistēmu.”

AKŪTAJĒM PACIENTIEM PALĪDZ

V.Supe-Ābele uzsvēra, ka nav īsti pildīts Veselības ministrijas solījums par to, ka streika laikā ārsti būs pieejami: „Nacionālais veselības dienests un ministrija solīja, ka streika laikā nauda tiks novirzīta slimnicu uzņemšanas nodaļām, kur būs papildu ārsti. Viņi izrakstītu darba nespējas lapas, kompensējamus medikamentus, sniegtu citus pakalpojumus. Cik saprotu, tas nav izdarīts. Akūtajiem pacientiem palīdzība tiek sniegta. Man ir ļoti laba palīdzība, tā strādā intensīvi. Viņa var izrakstīt nekompensējamo medikamentu receptes. Streika laikā ārstu konsultācija arī bērniem ir par maksu. Lai gan mums pašlaik ir tiesības būt tikai pamatpraksē, es braucu arī uz Pelčienu un par to esmu informējusi streika komiteju.”

„Streika laikā mēs atrodamies darbavietā. Akūtā palīdzība noteikti tiks sniegta,” sola Kuldīgas un Pelču ģimenes ārste Vija Supe-Ābele.

„Mēs, ārsti, uzskatām, ka valstij visiem Latvijas iedzīvotājiem vismaz pamata medicīniskā palīdzība jānodrošina vienādā līmenī.”

Aigars Pūpols: „Ja tiks ieviestas Veselības ministrijas iecerētās kopprakses, daļa ārstu var nebūt ieinteresēti strādāt. Veidosies kolhozu princips. To taču zinām, ka kopīga kūka nebarojas.”

Domāju, ka ministrija mūsu darba apjomu nenovērtē. Pa kuru laiku pieņemšu pacientus, ja recepti vien rakstīšu piecas minūtes?”

A.Pūpols pieļauj, ka streikotāju prasības var novest arī līdz veselības ministres A.Čakšas demisijai.

Kur saņemt medicīnisko palīdzību

Ja vajadzīgi ģimenes ārsta pakalpojumi, iedzīvotāji tiek aicināti vispirms sazināties ar ārstu praksī, lai noskaidrotu, vai viņš piedalās streikā un protesta laikā sniedz valsts apmaksātos veselības aprūpes pakalpojumus. Nacionālā veselības dienesta (NVD) Kurzemes nodaļas vadītājas vietniece Anita Zolmane skaidro, ka Kuldīgā dežūrārsta nav, taču pacienti var doties vai nu uz Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļu, vai Aizputes neatliekamās palīdzības punktu. Var doties arī uz ģimenes ārsta praksī: „Tai jābūt atvērta, vidējam medicīniskajam personālam, kas nestrēko, jābūt darbavietā un pacientiem jāpalīdz viņu kompetences robežās. Ir iespēja pie ģimenes ārsta uz konsultāciju iet par maksu. Ja situācija ir dzīvībai bīstama, jāizsauc neatliekamās palīdzība. Citos, piemēram, traumā vai hronisku slimību paasinājumu gadījumos jādodas uz slimnīcas uzņemšanas nodaļu. Pie tiešās pieejas speciālistiem, piemēram, ginekologa, var iet kā līdz šim. Arī pārējie, piemēram, traumatologi, saprotot situāciju, pacientus pieņems bez ģimenes ārsta nosūtījuma. Kuldīgas slimnīca iespēju robežās apņēmusies šos pacientus apkalpot.”

Padomi tiek sniegti, ja ir:

- saaukstēšanās,
- drudzis,
- galvassāpes,
- kakla un ausu sāpes,
- vemšana,
- caureja,
- nelielas traumas,
- hronisku slimību saasinājums u.c.

Akūtos gadījumos (trauma, apdegums, hroniskas slimības paasinājums) palīdzību var saņemt:

- pie dežūrārstiem,
- feldšerpunktos,
- steidzamās medicīniskās palīdzības punktos (traumpunktos)
- slimnīcu uzņemšanas nodaļā.

NVD mājaslapā

(www.vmnvd.gov.lv) teikts, ka vienkāršā saslīmšanā padomu var saņemt visu diennakti, zvanot pa valsts organizēto ģimenes ārstu konsultatīvo tālr. **66016001.**

Dzīvībai kritiskos

gadījumos jāzvana Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienestam – **113.**

Nav tik optimistiski

„Cik zāstītu Māri Kučinski un Andu Čakšu, viņi ģimenes ārstu prasībās ieklausīsies un izpildīs par 85–90%,” saka Latvijas Ārstu biedrības prezidents Pēteris Apinis, kurš ceturtdien viesojās Kurzemnieka redakcijā un komentēja situāciju medicīnā.

DIVATĀ NENOSAKA

„Problēma, ka galvenā prasība ir finansējums veselības nozarei, bet to Kučinskis un Čakša divatā nenosaka. Tas ir Saecimas rokās balsojumā 21. jūlijā. Nodokļu reformu paketē finansējums veselības aprūpei paredzēts no 2018. gada 1. janvāra. Ja realizēsies pašreiz iestrādātais scenārijs, tad ar 1. janvāri vismaz 120 miljoni eiro aizies tam, lai pacientiem veselības pakalpojumi kļūst pieejamāki, tai skaitā valsts maksātē.”

IERĒDNIEM NAV NE JAUSMAS

„Veselības ministrijā strādā divarpus ārstu, bet pārējie ir ierēdņi, kuri nenojauš, kas medicīnā notiek. Viņi ražo muļķīgas apkārtrakstus, vēstules un kalambūrus. Starp tiem divarpus ārstiem ir ministre, kas strādājusi par psihoterapeiti, un valsts sekretāres vietniece, kas vienlaikus pilda Austrumu slimnīcas valdes priekšsēdētājas pienākumus.

Esmu pārliecinājies, ka ne ministrijā, ne NVD nav sajēgas, kas ir ģimenes ārsta darbs. Tad rodas visādas sapņu pilis kā Somijā noskatīti modeļi, piemēram, kopprakses. Tur šo prakšu finansējums uz visu cilvēku ir vismaz astoņas reizes lielāks. Piemēram, mūsdienās ausis skalo ar speciālu aparātu, kas regulē spiedienu. Tas maksā 800 eiro, bet ģimenes ārstam

par šādu manipulāciju valsts maksā dažus desmitus centu. Nav cerības, ka ārsti vai pat kopprakse šo aparātu iegādāsies un visiem pacientiem pēc kārtas skalos ausis.

Otra lieta: laukos iedzīvotāju, līdz ar to ģimenes ārstu skaits samazinās. Kur nu viņiem pulcēties koppraksēs! Bet Rīgā ģimenes ārsti lielākoties jau tāpat sadzīti veselības centros, proti, privātām (farmācijas) kompānijām piederošās poliklīnikās.

Manuprāt, sistēma varētu mainīties, ja ministrija atlaistu divus liekēžus, bet pieņemtu darbā vienu galveno speciālistu primārajā aprūpē – pieredzējušu ģimenes ārstu, kas zina drēbi.”

ATKARĪBA NO FARMĀCIJAS

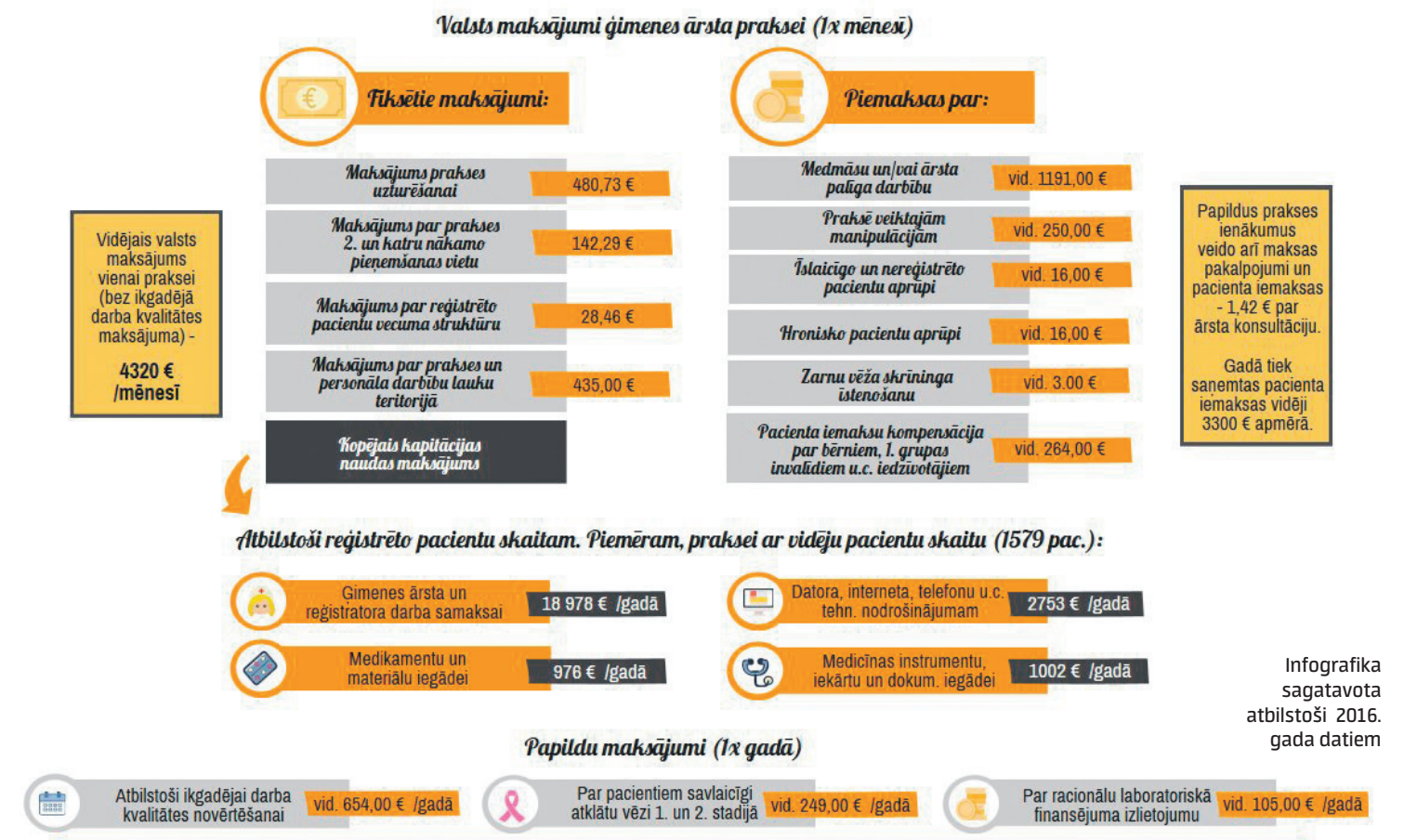
„Lielā problēma Latvijā ir ģimenes ārstu atkarība no farmācijas. Tas ir briesmīgi, ja ārstam jāstrādā farmācijas vairumtirgotājam piederošā poliklīnikā vai aptiekā, – tas rada atkarību. Diemžēl par pašreiz valsts samaksāto ārstu nespēj samaksāt sava palīga un māsas algu, īri, elektrību, benzīnu, sterilītāti, medikamentus un ministrijas prasības e-veselības ieviešanai, kur nu vēl atlicināt sev minimālo algu, īpaši mazajās lauku praksēs. Ģimenes ārsta prakse var izdzīvot tad, ja katram ir 1500 pacientu, bet optimāli strādāt ar šī brīža samaksu – ja ir 2000. Diemžēl ir lieli pagasti ar vairākiem

STREIKOTĀJU PRASĪBAS:

- kapitācijas naudu (1,25 eiro par katru pacientu) un māsu un ārstu palīgu atalgojumu turpmākos trīs gadus palielināt par 30% gadā;
- palielināt ģimenes ārsta manipulācijas tarifu, nākamgad kopējo naudu palielinot ne mazāk kā par 45%;

- atbalstīt neatkarīgu ģimenes ārstu prakšu attīstību, jaunatveramo prakšu izveides un iekārtošanas finansēšanu;
- nepieļaut tādu ģimenes ārstu darba reformu, kāda paredzēta Veselības ministrijas reformu plānā;
- nodrošināt, ka katru e-veselības sistēmas daļu ģimenes ārstam obligāti jāsāk lietot tikai gadu pēc tam, kad LĢĀA saņēmusi datus gan par konkrētās daļas efektīvu darbību, gan par tehniski un tiesiski nodrošinātu augsta līmeņa pacientu tiesību un datu aizsardzību. (LĢĀA informācija)

Ģimenes ārsta prakses finansējums

Pacienti ārstus lielākoties atbalsta

3. jūlija rītā – dažas stundas pirms streika sākuma – Kurzemniekam Kuldīgas ārstu praksēs neizdevās sastapt nevienu pacientu, kurš būtu atnācis tikai tāpēc, ka streiks vēlāk apgrūtinās pieejamību. Vai nu viņi vizītei pierakstījušies jau laikus, vai pienākusi diena jaunu recepšu izrakstīšanai.

PALĪGI STRĀDĀ

Ģimenes ārstu praksē Planicas ielā kāda māmiņa ar dēliņu gaidīja, lai izņemtu ērci. Šādos gadījumos arī turpmāk droši var doties uz doktorātu, jo ērci izņems māsiņa vai ārsta palīgs. Visus pakalpojumus streika laikā pie ģimenes ārstiem var saņemt par maksu, bet akūtos gadījumos palīdzība tiks sniegta par pacienta iemaksu. „Šorīt cilvēki bija atnākuši izņemt slimības lapu, ar to procedūrām. Ārstu palīgi strādā. Viņi var izdot arī pirmo slimības lapu uz desmit dienām. Pagarināšana gan jau ir par maksu,” saka reģistratore Ilze Gustsone.

„GAN JAU DABŪS”

Kuldīdzniece Zinaida, kura atnākusi pēc receptēm paziņai, ir pārliecināta: „Es neesmu receptes paņēmusi uz priekšdienām. Gan jau dabūs, kad vajadzēs. Vai par maksu, vai bez maksas – ceru, ka iedos.” Viņa dakters atbalsta: „Mamma gulēja slimnicā, redzēju, kāds mediķiem darbs. Kā mana ģimenes ārste strādā! Par katru cilvēku kā par savējo, uz slimnicu iet...”

Arī kuldīdznieks Kārlis, kurš tāpat ienācis pēc receptes, ārstus viņu prasībās atbalsta: „Dakteri strādā par kapeikām, turklāt cik stundu!” Vēl kāds doktorātā sastaptais gan uzskata, ka maza alga ir visiem un ka ārstiem būtu jāstrādā: „Ja nu pēkšņi cilvēks mirst nost? Vai teiks, ka nestrādā?”

„GRŪDIENU VAJAG”

Kuldīgas primārās veselības aprūpes centrā Liepājas ielā rindā pie ārsta gaidīja pacientes, kurām šodien pieraksts. Kuldīdzniece Benita tikko bijusi uz speciālista konsultāciju: „Manuprāt, cilvēki tomēr cietīs. Ja gadsieš saslimt streika laikā – jāmaksā.” Reģistratūrā par to, kā pierakstīties pie ārsta, interesējās Daina Manguža: „Esmu bijusi uz izmeklējumiem un grūbu zināt, ko darīt tālāk.” Viņai paskaidrots, ka streika laikā ārzīste pie ārsta būs maksas pakalpojums: „Es ārstus atbalstu. Citādi nekas nemainās, kaut gan visu laiku tiek runāts, ka veselības aprūpei naudas nepietiek. Es gan nezinu, kur to naudu dabūt, bet kaut kādu grūdienu vajagi!”

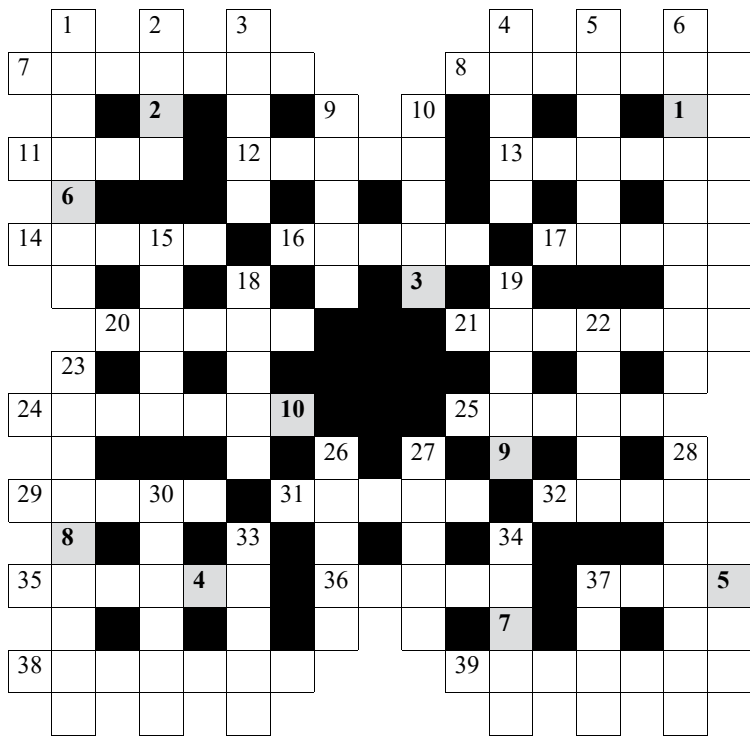
„PIE KĀ MĒS VAINĪGI?”

4. jūlijā redakcijā atskanēja neapmierinātas pacientes zvans. Irēna Irbe no Kuldīgas: „Esmu sašutusi! Vakar uztaisīju rentģenu, šodien man tiek prasīti desmit eiro par to, lai ārsti apskatītu rezultātus. Ja streikojat, ejiet pļavā! Bet ārsti sēž savā kabinetā. Vai ārstiem Kuldīgā mazas algas? Visi brauc ar glauņēmām mašīnām, visiem ir māja. Saprotu, ka katrs cīnās par savu taisnību, bet pie kā vainīgi pacienti?”

Inguna Spulenicē, Iveta Grīniņa
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa un
Roberta Pauliņa foto

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Anda Straume.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Risinājumu gaidām līdz 12. jūlijam.

Horizontāli: 7. Vaļširdīgs. 8. Tīrs, dzidr, nesaduļkots. 11. Zirgu vilkmes transportlīdzeklis ar riteņiem braukšanai, kad nav sniega. 12. Samērā resns šķiedru, auklu savijums. 13. Nokrišņi ūdens pilienu veidā. 14. Šaujamerocis, kas sastāv no loka un laides ar spalvu. 16. Slāpēt uguni, liesmu. 17. No miltiem cepts pārtikas produkts. 20. Pilsēta Krievijā, Krasnodaras apgabalā. 21. Tropu koks ar ļoti resnu stumbru. 24. Detalizēts tēls mākslas darbā. 25. Māla, cementa grīda. 29. Elektriskās strāvas avota pozitīvais pols. 31. Nodoms, iecere. 32. Apģērba gabals. 35. Latviešu svarcēlāja ... Koha (dz. 1998). 36. Asinsrites sistēmas centrālais orgāns. 37. Tēls filmā *Pūt, vējiņi*. 38. Bieži apdzīvota vieta lauku apvidū. 39. Līdzenumu josla Ziemeļamerikas vidienē ar biezu, augstu graudzāļu zelmeni.

Vertikāli: 1. Neliela, strauja ūdenstece. 2. Kalni Eiropā. 3. Kanādas galvaspilsēta. 4. Mācību iestāde. 5. Oficiālas, svinīgas pusdienas. 6. Attiecības, kuru pamatā ir saprašanās, uzskatu un interešu kopība. 9. Jūru, okeānu, arī lielu ezeru piekrastes vējš. 10. Transportlīdzekļa brauciens no viena maršruta galapunkta līdz otram. 15. Ar apmali nodalīta un apgleznota vai citādi rotāta sienas vai griestu daļa. 18. Riņķis. 19. Debess ķermenis – zvaigzne, ap kuru riņķo Zeme un citas planētas. 22. Latviešu foto mākslinieks (dz. 1933). 23. Cilvēks, kas dzīvo kalnos. 26. Tāds, kas ir vāji dzirdams. 27. Ezers Somijas ziemeļos. 28. Mācību iestāde, kurā apgūst meistarības pamatus. 30. Dziļa vieta upē, ezerā, jūrā, okeānā. 33. Sakaru iestāde. 34. Astore (poēt.). 37. Irklī.

Pareizā atbilde: ANTANANARIVU (Madagaskaras galvaspilsēta).

Atbildes. Horizontāli: 3. Zīmulis. 9. Pīrāgi. 10. Ievads. 11. Radzene. 12. Tonuss. 14. Aploda. 15. Takas. 21. Virtene. 22. Lavanda. 23. Katra. 24. Parkets. 25. Bankets. 28. Elsot. 33. Klauvs. 35. Parole. 36. Piedeva. 37. Vērtne. 38. Klimpa. 39. Sasliet. **Vertikāli:** 1. Sports. 2. Grezna. 3. Zirgs. 4. Medaļa. 5. Liekņa. 6. Siena. 7. Vairots. 8. Asaras. 13. Slīdes. 15. Tiekasme. 16. Kaitīgs. 17. Salabot. 18. Cibas. 19. Svinīga. 20. Adata. 26. Aktīvs. 27. Vakars. 29. Lāzers. 30. Ordeņi. 31. Dotumi. 32. Iesnas. 34. Sāpes. 35. Plakt.

Pareizi atbildējuši: Vizma Dzalba, Vilnis Bēniņš, Bruno Mekšs, Jānis Lodziņš, Gunta Vāciete, Helēna Remerte, Velta Višņevska, Biruta Insberga, Katrīna Speciusa. Atminējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemniekam*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstuli kastītē! Balvā vērtīga dāvana.

KULDĪGAS BIBLIOTĒKĀ

Panākumu rokasgrāmata

Kuldīgas bibliotēkā pieejama rakstnieka Napoleona Hilla grāmata *Domā un kļūsti bagāts*.

Kopš pirmā izdevuma 1937. gadā tā miljoniem cilvēku kļuvusi par neaizstājamu labklājības un panākumu rokasgrāmatu. Ierosmi savai filozofijai autors guvis no Endrjū Kārnegija, kurš devis mājienu par kādu maģisku cilvēka prāta likumu. E.Kārnegijs ierosinājis uz tā pamata izveidot mācību par panākumiem. Pēc 20 gadu pētījumiem N.Hills to izstrādājis un aprakstījis šajā darbā.

KONKURSIŅŠ

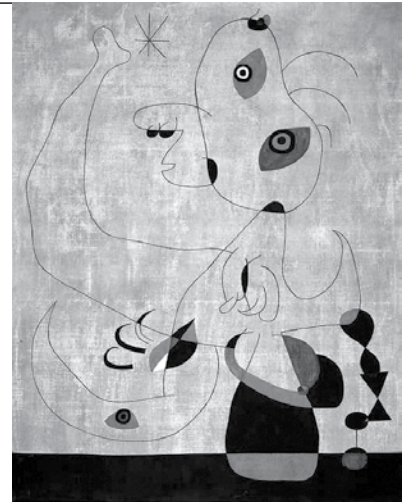
Tēlotājmākslas spēle

120. kārtā

Šis mākslinieks piedzima Barselonā 1893. gadā. Skolā mācījies vāji, no visiem mācību priekšmetiem atzinis tikai zīmēšanu. Tolaik ģimene cerējusi, ka dēls būs grāmatvedis, un jutās neapmierināta, kad 1907. gadā puisis pieteicies lekcijām Daiļo mākslu skolā. Viņš sācis meklēt pats savu manieri – no reālisma līdz ekspresionismam un kubismam. 1921. gadā notika pirmā personālizstāde Parīzē, kuru atbalstījis Pikaso, kādu gleznu nopirkdams. Mākslinieks gleznojis stilā, kas skatītāju ieved pufantastiskā, sirreālā pasaulē, droši eksperimentēdams ar dažādiem materiāliem: papīru, auklām, metālu, koku. Viņš savus darbus izlika pirmajā sirreālistu izstādē.

Atbildes gaidām līdz 12. jūlija 12.00: *Tēlotājmākslas spēle, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv, vai redakcijas durvju pastkastītē. Balvā vērtīga dāvana.

119. kārtas atbilde: El Greko. *Toledo ainava*. Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Katrīna Speciusa, Velta Višņevska, Ingars Neimanis, Ausma Kreidere, Indra Ābelīte, Mārcis Kalējs, Guntis Obodņikovs.

MANA AIZRAUŠANĀS

Augums jāveido kā māksliniekam

Kuldīdznieks Mihails Vačiļa strādā būvniecībā, un tā esot pamatnodarbošanās līdz brīdim, kad varēs darīt to, kas sirdij tuvāks. Tas ir sports, konkrēti, bodibildings.

VISIEM TAS NEDER

„Interese par sportu sākās jau tad, kad biju mazs. Vienmēr esmu gribējis sportā sevi pilnveidot, bet Kabiles pamatskolā tādu iespēju nebija. Pirmā vieta, kur sāku tam pievērsties nopietnāk, bija Saldus profesionālajā vidusskolā,” stāsta Mihails. Tur bijusi bezmaksas svaru zāle, tur arī satīcis labākos draugus.

„Ilgi sev pārmetu, ka neesmu sācis studijas, bet pagājušogad beidzot to izdarīju. Studēju Latvijas Sporta pedagoģijas akadēmijā, apgūstu sporta zinātni. Vēlos kļūt par bodibildinga treneri un menedžeri. No fitnesa tas atšķiras ar to, ka ir ekstrēmāks un detalizētāks. Bodibildings prasa vairāk piepūles, anatomijas, fizioloģijas, biomehānikas un bioķīmijas zināšanu.”

DAUDZ STEREOTIPU

Mihails uzsver, ka sportisti dzīvo tāpat kā visi, tikai jāpieņem pareizie lēmumi, lai sasniegtu mērķi. „Piemēram, disciplinēti ēdu treniņa dienās, bet brīvdienās varu ēst jebko. Domāju, ka par sportu, arī bodibildingu cilvēkiem ir daudz stereotipu. Piemēram, esmu fiziski attīstīts, bet svaru zālē man nav jābūt stiprākajam, lai kādam kaut ko pierādītu, jo mērķis nav pacelt lielāko svaru, kā tas ir svarcēlājiem. Mans mērķis ir pareizi stimulēt muskuļus, lai tie var augt.”

Kuldīgā neesot pilnvērtīgas sporta zāles, kurā ar to nodarboties. „Šim sporta veidam vajadzīgs labāks inventārs. Muskuļu šķiedras ir diezgan komplicētas, tāpēc vajadzīgi dažādi trenāžieri, īpaši tad, ja kādu laiku jau ir sportots, augums jāsāk veidot kā māksliniekam. To nevar izdarīt tikai ar gribasspēku un vienu stieni vai hanteli. Es vēlos atvērt sporta uztura veikalu sadarbībā ar *DionSportlab*, vadīt Kuldīgā seminārus, izveidot savu amerikāņu stila svaru zāli, kurā būtu īpaša aura. Ceru, ka izdosies.” Mihails noteikti vēlas dzīvot Kuldīgā: „Negribētu pārvākties uz Rīgu, kaut gan iespēju tur krietni vairāk. Bet gribu šo sporta veidu aizsākt šeit.”

BEZ PACIETĪBAS NAV REZULTĀTA

„Esmu jau izveidojis logotipu *Stage Fit* – tas ir zīmols, kas parāda manu dzīvesstilu. Tas tapa apmēram gadu pēc tūkstoš pārdomu

Kuldīdznieks Mihails Vačiļa: „Pamazām tuvojos savam mērķim popularizēt bodibildingu. Esmu izveidojis savu zīmolu, kas parāda manu dzīvesstilu.”

MIHAILS VAČIĻA IESAKA

- Sapņot, ja ir ideja, jo to var pārvērst īstās lietās.
- Būt pacietīgam, jo līdz mērķim var paiet gadi.
- Nesalūzt un no sapņa neatteikties.
- Padarīt dzīvi interesantāku.
- Vienmēr atrast to, kas grūtā brīdī spēj motivēt.

stundām. Man ir prasīts, vai logo nav no kaut kurienes kopēts, bet pats pavadīju daudzas stundas, ar marķieri zīmējot skices uz tāfeles. Man nav tādu māksliniecisku dotību, bet, kad biju nonācis pie vīzijas un skices, sadarbojos ar dizaineri – sākumā no Taivānas, tomēr sapratu, ka vajadzīgs dizaineris Latvijā, lai komunikācija būtu veiksmīga.”

Nosaukums meklēts ilgi, jo daudzi vārdi jau tiek izmantoti un nosaukumos tos vairs nedrīkst lietot. *Stage Fit* nozīmē augstus fiziskos standartus, kurus cilvēks spēj sasniegt, progresējot arī garīgi. „Esmu ietekmējies no leģendārā amerikāņu sporta uztura un smagatlētus pārstāvošā zīmola *Animal*. Gribu, lai kaut kas paliek arī pēc manis, – veidošu apģērba līniju. Meklēju optimālu variantu, lai tam būtu laba cena un kvalitāte.”

Pagaidām Mihailam vēl nav iespēju pilnvērtīgi izpausties, bet vairāki draugi viņam uzticas un seko. „Man patīk viena *Animal* atlēta teikums, ka viņš savu mērķi sasniedz, pēc katra treniņa bundžā ieliekot pa vienam rīsu graudiņam. Piepildītais trauks rāda līmeni, kuru viņš sasniedzis. Bez pacietības nebūs rezultāta.”

Lāsmas Reimanes teksts un foto

PAGĀTNE

Nīkrāce cauri gadsimtiem

Pa dzimtenes laukiem

Kristaps Bahmanis izdevumā *Lidums* rakstījis: „Tomēr stingrais darbs citu rīcībā bijušo kalpu (Ē.Grīnbergu) norūdījis jau no mazām dienām. Ieaudzinātā izturība darbā tagad ir drošs pamats paša jaunsaimniecības uzplaukšanai, kaut arī silos un atmatā. Bijušais vienkāršais sveša darba cilvēks, kurš nav pieradināts izvīrīt lielas prasības valstij, arī baidās no parādiem un bieži nevirina banku durvis. Viņš mēģina kā nekā izsisties pašu spēkiem ar lielu taupību un darba enerģiju.

„Kad jūs dabūjāt dzirdēt pirmās valodas, ka latvieši nodibina savu valsti?” jautāja.

„Par Latviju mēs izdzirdējām stipri vēlu – tikai no bēgļiem, kad tie jau sāka atgriezties. Agrāk pie vāciešiem domāja, ka

būs tikai viena Vācija. Nekur tad nevarēja iet, ne domāt, ne runāt. Mums bija grūti ticēt, ka būs Latvija. Bet bēgļi visādi sāka runāt, Vormsātes vācieši 1918. gadā arī visādi runāja: vieni teica – būs valsts, otri gribēja karot.”

„Kad tad jūs dabūjāt zināt, ka Rīgā proklamēta Latvijas valsts un Latvijā ir latviska pagaidu valdība?”

„Tā tieši nemaz nedabūjām tik drīz zināt. Tikai decembrī 1918. gadā dabūjām ziņu, ka jāierodas Aizputē uz mobilizāciju. Runāja, ka mobilizējot latviešu valdība. Nekādas skaidrības īsti nebija. Viss bija tā savādi: vācieši vēl iekšā, un – uz mobilizāciju.

Mēs, vairāki latvju zēni, gājām gan. Nogājām līdz Bojām, bet tad nāca pretī vācu zaldāti un dzina atpakaļ. Citi latviešu zēni bija sabraukuši Aizputē. No turienes vācieši arī viņus dzinuši prom. Daži latvieši bē-

Lankalnu jaunsaimnieki 1928. gadā.

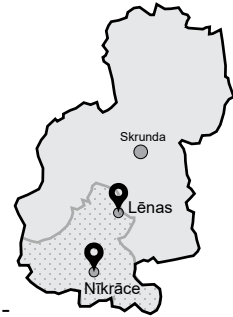
guši no vāciešiem un slepeni gribējuši tikt uz mobilizāciju, tomēr tanī reizē no mūsu puses mobilizācija neizdevās.

Nākamajā vasarā gāja jautri. Visi gāja ar labu prātu dziedāda-

mi. Kundziņš, kas zāģēja ar tēvu balķus, arī gāja labprātīgi. Vēlāk bijām kopā vienā rotā.”

„Kā tad jūs vecais tēvs skatījās uz Latvijas valsts dibināšanu? Vai bija kāda ticība?”

Dzintra Liekmane
(Topošās grāmatas fragmenti.
Sākums 2016. gada 24. oktobrī.)

„Iesākumā negribēja ticēt. Kur tad būs tie spēki karot un aizstāvēties? Bet nu jau arī tic un ar lielu prieku strādā. Tagad jau gandrīz neviens vairs nešaubās.”

Iesānis paskatos jaunajā runātajā. Viņš savu ticību guvis grūtā darbā un cīņā. 15 gadus vecs 1914. gadā viņš jau uzņēmies darba jūgu kā kalps Vormsātes muižā. 20 gadu vecs 1919. gadā devies uz mobilizāciju un cīņās Latvijas atbrīvotāju rindās, 25 gadus vecs strautiņa malā uz atmatas, savilcis kopā nomaļus, sasitis mazo būdiņu uz paša izcīnītās zemes, izlicis strazdu būrītus sirmajā vītolā un dzinis pirmo vagu atmatas plēsumā.”

(Turpmāk vēl.)

PRIEKA AVOTI

Lai ir kustība un spriedze

Elīna Bērziņa mācījusies Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā, bet tagad – Saldus tehnikumā par ugunsdzēsēju glābēju. „Man gribējās darīt ko interesantu – darbu, kurā nemitīgi ir spriedze. Gribēju to, ko daudzas meitenes neuzdrošinātos.”

Ģimene un draugi

„Visvairāk brīvajā laikā esmu ar ģimeni un draugiem. Ar ģimeni ceļojam un kopā pavadām neaizmirstamu laiku. Bieži piedalāmies pasākumos, piemēram, iecienīts ir Alekšupītes karnevāls Kuldīgas Pilsētas svētkos. Esam ļoti atraktīva ģimene. Piedalāmies arī slēpņošanā, kurā slēpni jāmeklē pa visu pasauli. Pagaidām koncentrējamies uz Latviju, bet ik pa laikam aizbraucam uz ārzemēm. Vienmēr cenšamies redzēt ko jaunu.”

Aktīva atpūta

„Svarīgi ir brīvo laiku pavadīt aktīvi, piemēram, ar draugiem doties uz pludmali un uzspēlēt volejbolu. Arī ar ģimeni esam aktīvi, mums patīk pa pilsētu braukt ar velosipēdiem. Mums vienmēr ir idejas, kā sevi nodarbināt.”

Dejošana

„Dejoju jau no pieciem gadiem, tagad Kuldīgas Tautas deju ansamblī *Venta*. Kolektīvs dod daudz iespēju: braukt uz ārzemēm, piedalīties konkursos. Dejošanā varu izlikt enerģiju un iegūt pozitīvas emocijas.

Grūti iedomāties, ko vēl bez tās varētu darīt. Tagad nācās to nedaudz pārtraukt, jo mācos Saldū, bet septembrī atsākšu.”

Mūzika

„Lielu prieku sagādā mūzika – to klausos, gan mācoties, gan lasot, gan sportojot. Klausos dažādus žanus: roku, popmūziku, džezu. Vienmēr esmu gribējusi mūziku radīt, rakstīt dziesmas, bet neesmu neko tādu apguvusi un nemāku, tāpēc mazajai mātai palūdzu, lai iemāca man spēlēt klavieres.”

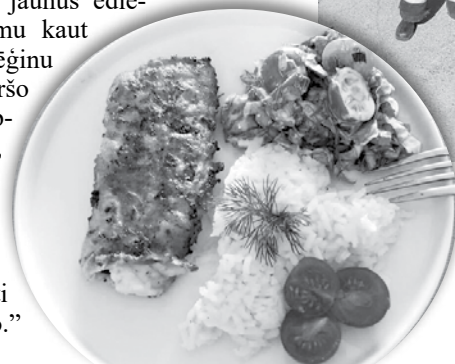

Ugunsdzēsēja profesija

„Esmu bieži dzirdējusi, ka jaunieši grib ātrāk tikt prom no skolas, bet man tā noteikti nav. Esmu atradusi to, ar ko vēlos nodarboties nākotnē. Ugunsdzēsējiem mācību programma ir ļoti interesanta. Katra diena atšķirīga, man patīk praktiskās nodarbības, kad jākāpj uz māju jumtiem, jālien iekšā pa logiem. Latvijā sievietes drīkst būt ugunsdzēsējas, bet mums vēl nav atbilstoša nodrošinājuma, piemēram, sievietēm jābūt savām ģērbtuvēm, ēšanas zonai. Tieši par ugunsdzēsēju varbūt nestrādāšu, bet strādāšu birojā.”

Neparasts ēdiens

„Man patīk pagaršot jaunus ēdienus. Vienmēr, kad esmu kaut kur aizbraukusi, izmēģinu turienes virtuvi. Ļoti garšo ķīniešu ēdieni. Anglijā apmeklēju ķīniešu restorānu, un mani pārsteidza ēdienu dažādība. Noteikti gribētu pagaršot Taizemei raksturīgo, piemēram, tarakānus, būtu interesanti uzzināt, kā tie garšo.”

Lāsma Reimane,
Elīnas Bērziņas
arhīva un
autore foto

„NOŽĒLOTU, JA NEBŪTU ATBRAUKUSI”

Iespējams, ka reizi pa reizei uz pašu mājām jāpalūkojas ar viesu acīm. „Man ļoti patīk Latvijā, Kuldīgā. Ir žēl braukt projām,” saka jaunā ukrainiete KATRĪNA JACENKO, kura teju deviņus mēnešus kā brīvprātīgā aizvadīja Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā (KTTT).

Pirms tam Katrīna strādāja Poltavas Nacionālajā tehniskajā universitātē par profesora asistenti un pasniedza ar tūrisma saistītus studiju priekšmetus. Universitātē viņa ieguvusi maģistres grādu, bet bakalaura grāds ir ekonomikā, strādājusi arī tūrisma aģentūrā. Pēc atgriešanās no Latvijas – universitātes Starptautiskajā nodaļā, kur gribējusi dabūt darbu iepriekš. To viņai ļaujot ar KTTT starpniecību saņemt sertifikāti.

Vai Ukrainā ir aktīva brīvprātīgo kustība?

Ukrainā ir cita izpratne par brīvprātīgo darbu. Reiz uz universitāti atbrauca Britu konsulāta pārstāvji,

„Latvijā jutos komfortabli un pilnīgi droši. Te ciena ētiku, godaprātu.”

lai pastāstītu, kā attīstīt zinātnisko jomu. Izstāstīja arī par brīvprātīgo kustību jauniešiem, kas dod iespēju bez maksas no 18 līdz 30 gadiem iepazīties ar kādu no Eiropas valstīm. Galvenais, ko es vēlētos, iesaistīt brīvprātīgo kustībā savus studentus, jo viņiem jāgūst dzīves pieredze, jāmacās. Jā, es saprotu, ka daudzi astopadmitgadnieki pie mums vēlas strādāt, pelnīt, bet viņi nesaprot, ka pēc tam var jau būt par velti.

Kāpēc braucāt pati?

Tāpēc, ka Ukrainā par to zina ļoti maz. Nolēmu izmēģināt pati, turklāt man apritēja 30 gadu, un tā bija pēdējā iespēja. Universitātē neviens neticēja, ka tas ir iespējams. Esmu pirmais cilvēks no savas augstskolas, kurš devies brīvprātīgo darbā. Tiek uzskatīts, ka bez personīgajiem sakariem nekur netikt. Poltavā nav tādu nevalstisko organizāciju, kas sūtitu un pieņemtu brīvprātīgos, tāpēc nācās saistīties ar Harkovu. Galvenokārt visas aktivitātes notiek galvaspilsētā Kijevā. Pēc formalitāšu veikšanas izvēlējos tos piedāvājumus, kas bija saistīti ar izglītību un tūrisma. Bija vēl iespēja uz diviem mēnešiem doties uz Turciju vai uz četriem mēnešiem uz Poliju.

Vai nenožēlojat savu izvēli?

Nožēlotu, ja nebūtu atbraukusi. Ziemā biju brīvdienās mājās, bet ne tāpēc, ka biju noilgojusies, drīzāk gribējās pastāstīt par Latvijā piedzīvoto, uzzināto. Arī tagad degu nepacietībā izstāstīt savus piedzīvojumus, aicināt studentus, jaunos cilvēkus: „Brauciet! Piedzīvojiet! Mācieties!”

Kādu iepazīnāt Latvijā, Kuldīgā?

Ļoti sirsnīga, silta un viesmīlīga valsts. Kad strādāju tūrisma jomā,

reklāmas braucienos biju Čehijā, Ungārijā, Horvātijā, Austrijā. Latvija ir valsts, kurā jutos kā mājās. No vienas puses te ir tādi paši nami, koki, bet izjūtas – pilnīgi citas. Esmu tik pateicīga tehnikuma direktorei (Dacei Cinei – aut.) un visiem saviem kolēģiem! Kad ierados, tehnikumā noritēja virkne projektu tikšanās (*Nord Plus, Erasmus+*). Sākumā bija grūti pat noticēt, ka esmu tik apjomīga darba sastāvdaļa. Kopumā kādi 14 projekti, astoņi no tiem aktīvā fāzē. Visur es biju, visu redzēju. Jutos kā bērns, kurš ticis rotaļlietu veikalā un no sajūsmas nezina, ko nu iesākt. Mācījos, kā veidot attiecības ar partneriem, vēroju, kā direktore veido attiecības ar saviem padotajiem. Gluži kā lielā ģimenē. Pēc līguma nosacījumiem drīkstēju veikt dažādus pienākumus: palīdzēju veidot prezentācijas, palīdzēju skolas sienas avīzei, sagatavoju dažādus svētkus, iepazīstināju ar ukraiņu tradīcijām un iepazīnu latviešu tradīcijas. Sajūsmināta sūtīju savējiem pašas rakstītas tēzes, kāda nozīme tehniskajai izglītībai ir Latvijā, kādas specialitātes tiek piedāvātas.

Vai piedzīvojāt neparastas situācijas? Kas bija grūti Latvijā?

Neliegšos, laiks Latvijā bija liels izaicinājums. Nav vienkārši doties uz zemi, nezinot valodu. Visbiežāk ar kolēģiem sarunājos krievu valodā, bet vēlāk reizēm krievu vārdus miksēju ar latviešu vārdiem, aizmirstot, ka varu runāt arī angļu valodā. Pirmo reizi dzīvē aizgulejos Latvijā, kad kopā ar savu mentori Katrīnu Spulenicu-Aišpuri bijām nolēmušas braukt uz Rīgu. Arī no

„Brīnišķīgi, ka Latvija vienmēr atbalstījusi un atbalsta Ukrainu.”

teātra pirmā cēliena pirmo reizi izgāju Kuldīgā, jo neko nesapratu. Jutos tik neērti, parasti tā nekad nedaru.

Vai mājās, Poltavā, jūs pievēršaties projektam?

Droši vien. Gribētos pamēģināt, ideju netrūkst. Vēlos pateikt, ka Latvijā iepazīnos ar dažādām tradīcijām. Arī pie mums, Ukrainā, tradīcijas atdzimst. Bet pēc 18. novembra svinībām Kuldīgā savējiem rakstīju un stāstīju, sūtīju neskaitāmus video par to, kā šeit notiek svētki. Tāpat bija ar 4. maija svētkiem. Kad izgāju Kuldīgas ielās, spēju izjust to atmosfēru. Valodu nemaz nevajag saprast: esi uz ielas un dvēsele nojauš, kas tiek runāts, ir īsta svētku izjūta. Pēc Jēkaba tirgus Kuldīgā sajūsmināta

„Degu nepacietībā izstāstīt mājiniekiem savus piedzīvojumus, aicināt studentus, jaunos cilvēkus: „Brauciet! Piedzīvojiet! Mācieties!” saka Eiropas brīvprātīgā no Ukrainas Katrīna Jacenko.

„Pēc Jēkaba tirgus Kuldīgā sajūsmināta zvanīju mammai, sak, tu neticēsi! Es tikko ēdu pankūkas, ko cepusi pašvaldības vadītāja!”

zvanīju: „Mamm! Tu neticēsi! Es tikko ēdu pankūkas, ko cepusi pašvaldības vadītāja!” Pie mums tas nav iedomājams, pilsētas galva ir apsardzes ielenkts, vienmēr aizņemts.

Jūs bijāt ieradusies arī uz ukraiņu karavīru delegācijas un Latvijas zemessargu tikšanos Kuldīgas kultūras centrā.

Tas bija tik aizkustinoši! Biju laimīga, ka varu būt klāt šai pasākumā. Ukraiņu karavīri stāstīja par notikumiem Ukrainā, par kaujām. Mēs nemaz tik daudz nezīnām par to, kas pie mums notiek. Ļaudis savā starpā, protams, runā, bet ne televīzijā, ne radio neuzdrošinās paust visu, kā es to dzirdēju no ukraiņu karavīriem Kuldīgā. Brīnišķīgi, ka Latvija vienmēr atbalstījusi un atbalsta Ukrainu.

Pastāstiet nedaudz par Poltavu!

Liela pilsēta vairāk nekā 330 kilometrus no galvaspilsētas, ar 300 tūkstošiem iedzīvotāju, sešas augstskolas, daudz studentu. Dzīve pie mums nav lēta. Piemēram, dzīvokļa īre var būt pat tik liela kā minimālā alga. Minimālā alga Ukrainā ir aptuveni 100 eiro, akadēmiskajā vidē cilvēki saņem ap 300 eiro. Universitātē bez akadēmiskajiem grādiem es saņēmu minimālo algu. Paldies mammai, ka nopirka man dzīvokli. Dzīves dārdzība pieaug, komunālie pakalpojumi arī dārgi. Aizvien vairāk ģimeņu nespēj samaksāt par bērnu augstāko izglītību. Un budžeta vietu augstskolās kļūst aizvien mazāk. Iepriekš universitātē uz 75 tūrisma studiju vietām tika iedalītas piecas valsts stipendijas, tagad – viena. Kādreiz jauniešiem no nepilnām vai sociāli nelabvēlīgām ģimenēm bija priekšrocības, tagad tādu vairs nav. Ja gribi labu darbu, bez augstākās izglītības nekādi. Žēl to talantīgo jauniešu, kuriem nav iespēju studēt. Arī eksaktajai, tehniskajai izglītībai pie mums nav piešķirta tāda nozīme kā Latvijā.

Oficiālajā vidē tiek lietota ukraiņu valoda, bet ikdienā vairāk ukraiņu un krievu valodas sajaukums jeb *suržiks*.

Pie mums ir priekšstats, ka Ukraina ir lauksaimniecības zeme.

Tā arī ir: audzējam graudaugus, cukurbietes. Bet maize pie mums ir tikpat dārga, cik Latvijā. Piena produkti dārgi. Nu kādu mēnesi man nāksies pierast pie Ukrainas cenām un pārtikas. Gada laikā esmu pieradusi iepirkties Latvijā, bet Ukrainā cenas ir ļoti mainīgas.

Pie kā vēl būs atkal jāpierod?

Latvijā ir ļoti tīra un sakopta, neviens neskrien pa galvu, pa kaku, netraucas ar auto.

Kā ar vīzu režīmu un ceļošanu?

Cik esmu dzirdējusi, bezvīzu režīma ieviešana ar Eiropu Ukrainā esot noslēguma posmā, bet pie mums neviens netic, ka tas tik drīz notiks. Sola jau gadus desmit. Ukrainā saprot, ja būs bezvīzu režīms ar Eiropu, aizbrauks ļoti daudz cilvēku. Arī patlaban jau aizbrauc, atrod variantus un iespējas.

Ko jūs zināt un esat piedzīvojusi saistībā ar karadarbību Ukrainā?

Uzskatu, ka tas viss radies biznesa un politisko interešu rezultātā. Kaut ātrāk karš beigtos! Man nācies braukt uz Harkovu, un tur vairs nav tālu no karadarbības zonas, tur var just, ka līdzās ir kas briesmīgs. Mūsu universitātē strādā trīs pasniedzēji, kas atbēguši no Luhanskas. Viņi apciemo savus vecākus un stāsta, kas notiek. Lai iekļūtu militārās darbības zonā, karavīri prasa naudu. Tur notiek spēlītes, kuru cena ir cilvēku dzīvības. Uzspridzināts tilts un ar kājām jāiet trīs kilometri, lai izkļūtu no apvidus. Cenas ir šausminošas, trūkst produktu. Gados vecāki cilvēki, kuri mūžu tur nodzīvojuši, vairs nepārcelsies. Viens no pasniedzējiem, bijušais katedras vadītājs, ieradās bez mantām. Tagad viņam viss jāsāk no jauna: jārupējas par

ģimeni un dzīvesvietu.

Bet ceru, ka būs labi! Gan jau karš paliks pagātnē. Poltavu dēvē par Ukrainas garīgo un kultūras centru. Aprīlī notiek teātra festivāls, gluži kā Kuldīgā. Atdzimst nacionālās tradīcijas, pilsēta kļūst skaistāka. Mūsu studenti palīdzējuši tapt tūrisma maršrutiem, piemēram, gastronomiskajam. Ja būsiet ciemos, noteikti jāpagaršo Poltavas *galuškās*. Tie ir mīklas izstrādājumi, vārīti eļļā, tad sagriezti gabaliņos. Vecmāmiņa laukos parasti cepeškrāsnī gatavoja vīstīņu un klāt deva *galuškās*. Tas ir tradicionāls poltaviešu ēdiens. Latviešiem ir kartupeļu pankūkas, mums – *draniki* jeb *ģeruni* ar skābu krējumu, nu jau arī pildīti ar gaļu vai sieru. Kur tad vēl ukraiņu spēķis, kam reizi gadā tiek veltīti svētki. Kad būsiet pie mums, tiem, kuri interesējas par vēsturi, jāpaviesojas arī Poltavas kaujas muzejā.

„Jutos kā bērns, kurš ticis rotaļlietu veikalā un no sajūsmas nezina, ko nu iesākt.”

Kas jūs gaida mājās?

(Saruna notiek maija beigās – aut.) Ziedoši koki, divdesmit grādu siltums, skolas gads būs beidzies. Pie mums tas noslēdzas 23. maijā, bet tad seko eksāmeni. No 6. uz 7. jūliju svin vasaras vidus, Ivana Kupalas svētkus, ar uguns kuriem un dažādiem šoviem.

Katrīna, ko jūs gribētu novēlēt pati sev?

Pacietību un daudz darba. Lai spētu attīstīties tālāk un neapstāties grūtību priekšā. Latvijā esmu kļuvusi vēl drošāka un apņēmīgāka, gatava runāt, jautāt, izklāstīt savas domas un projektus.

**Vija Zariņa
Roberta Prauliņa foto**

Neaizmirsti abonēt Kurzemnieku augustam!

PĀRDOD

Graudu **KOMBAINUS** 2,5 m – 3 m no Somijas. Tālr. 28378827.

Veikalā *Dagus*, Liepājas ielā 51, **DARBA APĢĒRBI**, apavi, **APJOMĪGI** vīriešu krekli, bikses, veļa, sievietes jakas, kleitas, bikses, apavi.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, visu veidu žalūzijas, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Iespējams līzings. Mucenieku iela 25, tālr. 28448638, Gravas iela 1 (*Elvi*), tālr. 28378818.

PVC LOGUS, DURVIS, PALODZES. Mērišana, montāža, piegāde. E-pasts: imk@inbox.lv, tālr. 26441415.

KARTUPEĻUS (jaunā raža). Tālr. 26262343.

KOKMATERIĀLUS. Tālr. 28796607.

Sausu, skaldītu **MALKU** ar piegādi. Tālr. 27885688.

Skaldītu lapkoku **MALKU.** Ātra piegāde. Tālr. 26627800.

Sausu, skaldītu bērza **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

SIA *AJG plus* – sažāģētu lapkoku nomaļu **MALKU.** Tālr. 29399939.

Skaldītu **MALKU:** 8 berkubi – 180 EUR, 10 berkubi – 200 EUR. Tālr. 29562735.

Ar piegādi pārdod sausu, skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus, 3 m garu lapkoku meža malku. Tālr. 29249578.

Jauktu, skaldītu **MALKU**, arī katliem. Krava 110 EUR. Tālr. 28356979.

Skaldītu lapkoku vai skujkoku **MALKU** ar piegādi, 25 eiro krēmētā sterā. Tālr. 24957247.

SIA *Nams-95* pārdod aku un kanalizācijas **GRODUS.** Piegāde, izkraušana. Tālr. 29106589, 26548736.

LPKS **ZELTA TEĻŠ** lepērkam **LIELLOPUS** un **JAUNLOPUS.** Augstas cenas. Samaksa tūlītēja vai ar pārskaitījumu. Tālr. 26114519.

Sākot ar 12. jūliju, Kuldīgā, Mederu ielā 8, iepirks **GAIENES.** Tālr. 26567540.

Viss par reklāmu Kurzemniekā! Tālrunis 63324881.

PĒRK

SIA *Lāses AM* kautuve par labām cenām iepērk **GOVIS, BUĻĻUS, TELES.** Bioloģiski sertificētiem lopiem augstas cenas.

Piemaksa par nodoto lopu daudzumu, par gaļas šķirņu lopiem. Tālr. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv.

Z/s *SMAIDAS* pērk **MĀJLOPUS.** Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *AIBI* iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, AITAS, ZIRGUS.** Labas cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tālr. 26142514, 20238990.

SIA *Valinda* – **GOVIS, BUĻĻUS, TELES.** Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Z/s *Purvaļi* iepērk **JAUNLOPUS** un **LIELLOPUS** dzīvsvārā/kautsvārā. Samaksa skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu. Elektroniskie svāri. Tālr. 29258394.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 20278671.

Vieglās **AUTOMAŠĪNAS, traktoru PIEKABES, INVENTĀRU.** Tālr. 26104984.

Vienistabas vai divistabu **DZĪVOKLI** ar labierīcībām, var būt ar parādiem. Tālr. 29621515.

MEŽUS, CIRSMAS, MALKU – ātra un laba samaksa. Palīdz noformēt dokumentus. Tālr. 26544462.

Jauns uzņēmums z/s *Dāvji* par visaugstākajām cenām pērk **MEŽUS** īpašumā Kuldīgas novadā. Tālr. 27406251.

CRAFT WOOD pērk visu veidu **MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena 1000–10 000 EUR/ha. Atjaunojam taksācijas. Tālr. 26360308.

SIA *PRIEDES AG* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** un **CIRSMAS.** Tūlītēja, visaugstākā samaksa. Tālr. 26993794.

100% LV UZŅĒMUMS pērk **MEŽUS** ar **ZEMI.** Tālr. 22003161.

Latvijas mežsaimniecības uzņēmums par ļoti labu samaksu nopirks meža īpašumu vai arī augošus kokus jūsu īpašumā. Sertificēts taksators izgatavos meža inventarizācijas lietu, cirsmu skices, robežstīgu un kupicu atjaunošanu. Uzņēmuma mežzinis sniegs jums profesionālas konsultācijas par nepieciešamajām mežsaimnieciskajām darbībām jūsu īpašumā **BEZ MAKSAS.** Garantējam gan profesionālu un godīgu attieksmi, gan ļoti labu samaksu. Tālr. 26129919, 28368838, info@imu.lv.

SIA *Energoparks* pērk **ZARUS** šķeldošanai, šķeldu un skaidas. Tālr. 28813110.

GAIENES. Tālr. 24914134.

GAIENES Skrundā. Tālr. 24965478.

Visu veidu meža un dārza **OGAS, GAIENES, ĶĪPĻOKUS.** Tālr. 29765478, 28361292.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties B, BE, C, CE, D, 95. koda autovadītāju kursiem Kuldīgā, ir dienas un vakara grupas. Sīkāka informācija pa tālr. 29491388, 63322550.

No 17. līdz 23. jūlijam **FITNESA NOMETNE** bērniem (7–12 gadi): ārstnieciskā vingrošana, peldētapmācība, svāra korekcija, fizioterapeita konsultācija un akvaparks. Tālr. 26405549. Lic. Nr. 049-00030.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērkam zarus šķeldošanai un cirsmas izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

Bez maksas notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Strādājam visā Kurzemē. Tālr. 28863218.

NEPĀRDOD, bet izstrādā! Profesionāla mežizstrādes konsultācija, www.proto.lv, tālr. 26125312.

MĀJOKLIM

Gala maksu par elektrību veido:

- * **28%** – cena biržā vai pie vairumtirgotāja,
- * **40%** – a/s *Augstsprieguma tīkls* un a/s *Sadales tīkls* izmaksas par pārvadi un sadali,
- * **28%** – obligātā iepirkuma komponente jeb maksa par to, ka elektrība tiek ražota no dabasgāzes un atjaunojamajiem resursiem,
- * **4%** – elektrības tirgotāja izmaksas.

Tarifu plāns

Kalkulators, kurā redzamas mēneša izmaksas dažādos tarifos, pieejams www.lattelecom.lv/piedavajumi/elektriba/.

PĒTĪJUMS

Biežāk ceļo sievietes

Tā liecina jaunākais *Baltic International Bank Latvijas barometra* pētījums.

AKTĪVĀKIE CEĻOTĀJI

Vairāk nekā puse (71%) aptaujāto sieviešu norādīja, ka pa Latviju ceļo vismaz reizi gadā vai biežāk, tikmēr vīrieši (42%) to apskata retāk. Attiecībā uz ārzemēm situācija ir līdzīga – vismaz reizi gadā ceļojumam laiku atlicina 38% sieviešu un 33% vīriešu. Aktīvākie ir jauni cilvēki līdz 34 gadiem (23%), savukārt aptaujātie pēc 55 gadu vecuma (41%) biežāk atzīst, ka uz ārzemēm nedodas. Visaktīvāk pa Latviju ceļo vid-zemnieki (69%) un zemgalieši (67%), bet uz ārzemēm dodas latgalieši (33%). Sievietes izvēlas apskatīt vēstures, arhitektūras, dabas un kultūras pieminekļus, bet vīrieši nododas aktīvai atpūtai.

KAM PIEVĒRŠ UZMANĪBU

Izvēloties galamērķi, vairums

VAJADZĪGI

SIA *Lāses AM* (41201007493) aicina darbā **LOPU IEPĪRCĒJU.** Darbs birojā, apmācām strādāt ar AVS programmu. Galvenie darba pienākumi: darbs ar esošiem klientiem, jaunu klientu piesaiste, dokumentu korespondences apstrāde, transporta kustības plānošana. Tālr. 29463685, e-pasts: lases@inbox.lv.

SIA *Alvos* (40003111740) – **ŠOFERIS-EKSPEDITORIS.** Tālr. 26822461.

SIA *Kuldīgas maizes ceptuve* (40103429756) aicina pieteikties uz **REMONTSTRĀD-NIEKA** un **SAIŅOTĀJA/TAROTĀJA** amata vietu. CV sūtīt e-pastā: personal-dala@krpb.lv, tālr. 27806086, 29436141.

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv

Nepārmaksā par elektrību

Kā māsaimniecībā samazināt izdevumus par elektrību? Padomus sniedz *Lattelecom* tet enerģijas tirgus eksperts Reinis Ābolītiņš.

BIRŽAS CENA – EKONOMISKĀKA

Tas nozīmē, ka par patērēto elektrību jāmaksā atbilstoši faktiskajam patēriņam un cenai biržā. Kaut gan biržā cena svārstās ik mēnesi, tā ir būtiski zemāka nekā universālā un zemāka arī nekā fiksētā cena.

KAD DĀRGĀK, KAD LĒTĀK

Lielākais pieprasījums vēso gadalaiku darbdiēnās ir 8.00–10.00

LĪDZJŪTĪBAS

*Tik daudz bija sapņu tev, māmuliņ,
Ejot saules pielietā takā,
Nu zvaigznīte esi, kas tumsā spīd,
Sirds tava arvien vēl mūs sargā.*

/M.Jansone./

Izsakām līdzjūtību, Aigaram māti un Edvīnam vecmāmiņu smilšu kalniņā pavadot.

M/k *Īvande*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Inītai Bēricai, omīti zaudējot.

Tuvākie darbabiedri *Stīga RM*

*Tikai atmiņas klusas
Kā mīļi un zināmi soļi
Palicējiem*

Visu mūžu skan blakus.

/V.Grenkovs./

Izsakām līdzjūtību Guntim Tomašam, tēvu zaudējot.

SIA *Vikotrans* kolektīvs

un 17.00–20.00. Brīvdienās elektrība lētāka, bet mazliet dārgāka tā ir 17.00–20.00. Vasarā maksa par kWh ir augstāka nekā ziemā, tomēr atšķirība nav jūtama, jo vasarā elektrība tiek tērēta mazāk. Zinot to, energoietilpīgos darbus var saplānot ārpus šīm stundām.

SEKOT LĪDZI

Seko jiet līdzī elektroenerģijas cenai biržā! Tā mainās reizi stundā. Katru dienu līdz 14.00 kļūst zināma katras stundas elektrības cena nākamajai dienai. To var apskatīt Ziemeļvalstu un Baltijas valstu elektroenerģijas biržas *Nord Pool* vietnē www.nordpool-spot.com.

SPORTA KALENDĀRS

• 11.VII 10.00 Kuldīgas smilšu laukumos (Piltenes un Dzirnauvu ielā) – Latvijas jaunatnes čempionāta **PLUDMALES VOLEJBOLA** 3. posms U-19, U-15 grupai.

• 11., 13.VII 19.00 Kuldīgā, A.Grundmaņa stadionā – novada atklātais čempionāts **FUTBOLĀ.**

• 12.VII 10.00 Kuldīgas smilšu laukumos (Piltenes un Dzirnauvu ielā) – Latvijas jaunatnes čempionāta **PLUDMALES VOLEJBOLA** 3. posms U-17, U-13 grupai.

• 12.VII 17.30 Krauļu priedēs – **SKRIEŠANAS** seriāla *Kuldīgas aplī* 5. kārtā.

• 13.VII 11.00 V.Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzijas stadionā – vasaras spēles **VOLEJBOLĀ.**

• 15.VII 11.00 Kuldīgas šaha klubā (Liepājas ielā 14) – Pilsētas svētku turnīrs **ŠAHĀ.**

• 15.VII 10.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – **GALDA TENISA** turnīrs *Baltā bumba*.

INTERESANTI

Nūdisti Latvijā

Jūrmalā nūdisti atpūšies jau cara laikos. 20. gados nūdistu kustība izdeva pat savu žurnālu *Brīvais Cilvēks*.

Pavisam legāli kaili varēja sauloties konkrētās vietās Ķemerose, Zaķusalā, Mežaparkā, Ķīšezera krastā un konkrētās stundās Dzintaros un Bulduros. Žurnāla slejās kāds pārliecināts nūdists aicināja nekautrēties no ķermeņa aprisēm. Viņš atzina, ka nereti no sievietes, kas pēc vispārpieņemtiem standartiem nav nekāda skaistule, staro tāds cēls majestātiskums un miesas pilnība, kas liek nobālēt ikvienai slaidai skaistulei ar plakanu vēderu un kaulainu dibenu.

Mūsdienās Latvijas Natūristu asociācijā ir ap 2000 biedru. Populārākā nūdistu vieta ir Vecāķu pludmale.

VĀRDA DIENAS

No 10. līdz 16. jūlijam

10. Lija (731), Olīvija (280), Odrija (325), Oliveris (1062)

11. Leonora (484), Svens (137)

12. Indriķis (77), Ints (671), Namejs (61)

13. Margarita (3736), Margrieta (139)

14. Anvars (25), Oskars (6211), Ritvars (1518)

15. Egija (819), Egmonts (53), Egons (873), Henrihs (235), Henriks (234)

16. Estere (1792), Hermīne (90), Liepa (9)

Populārākie: Margarita un Oskars.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 10. JŪLIJĀ

Dienas garums – 17 st. 27 min.
Saule lec 4.45, riet 22.12.

Naktī +11°...+15°

Z A
R D
2 m/s

Dienā +19°...+21°

Z A
R D
2 m/s

RĪT, 11. JŪLIJĀ

Dienas garums – 17 st. 25 min.
Saule lec 4.46, riet 22.11.

Naktī +15°...+16°

Z A
R D
4-5 m/s

Dienā +16°...+17°

Z A
R D
2-5 m/s

Lauku parlaments – rūpēs par laukiem

Par situāciju laukos, par aktuālo dažādās nozarēs, par iniciatīvām un atbalstu – tik daudzveidīgas bija sarunu tēmas Kandavā Latvijas Lauku kopienu parlamentā *Visai Latvijai jādzīvo* no 15. līdz 18. jūnijam.

Parlaments notika jau trešo reizi. Tas pulcēja vairāk nekā 200 Latvijas lauku kopienu, pašvaldību pārstāvjus, pētniekus, praktiķus un lauku attīstības entuziastus no visas Latvijas, tostarp nacionālu un Eiropas mēroga lauku un pilsonisko tīklu pārstāvjus. Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novadu pārstāvēja biedrība *Darīsim paši!* un Kurzemes NVO atbalsta centrs.

SPĒKA VĀRDI LATVIJAI

Atklāšanas vakarā spēka vārdus klātesošajiem un visai Latvijai teica vides aktiviste, žurnāliste Anītra Tooma, bijusī kultūras ministre, fonda *Viegli* valdes locekle Žanete Grende, bijušais Nacionālo Bruņoto spēku komandieris Raimonds Graube. Turpinājumā dalībnieki mazākās

grupās piedalījās *Spēka sarunās par mums pašiem un Latviju*, kurās pazīstami cilvēki dalījās pieredzē par senču, nākotnes, ģimenes, sadarbības, fantāzijas, akmens un sadarbības spēku.

Nākamās divas dienas noritēja spraigā darbā – pārstāvji no Kultūras, Zemkopības, Ekonomikas, Veselības, Iekšlietu, Labklājības, Satiksmes, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas ziņoja par situāciju laukos, par ierosmēm un valsts atbalstu.

Notika arī diskusija *Vai Latvijas lauki kļūs pagātne?*, kurā savu redzējumu par lauku un mazpilsētu nākotnes kritiskajiem punktiem un iespējām izteica Alīna Lukjanceva (vietējā rīcības grupa *Pierīgas partnerība*), Baiba Rivža (Latvijas Zinātņu akadēmija), Mārtiņš Cimermanis (Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs), Pēteris Vilks (Pārresoru koordinācijas centrs), Sniedze Sprōģe (Latvijas Pašvaldību savienība), Saeimas deputāts Juris Viļums, Saeimas Eiropas lietu komisijas priekšsēde Lolita Čigāne un baņķieris Ģirts Rungainis,

DESMIT ATTĪSTĪBAS VIRZIENI

Arī Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novada pārstāvji līdzdarbojās, izstrādājot rezolūciju lauku nākotnei un atbalstīja desmit būtiskākos virzienus lauku nākotnes attīstībai nākamajiem diviem gadiem, paužot nepieciešamību iekļaut vairākus punktus nākamajā nacionālās attīstības plānā, lauku attīstības programmā pēc 2020. gada, reģionālās attīstības pamatnostādņēs pēc 2019. gada, sabiedrības virzītā vietējā attīstībā pēc 2020. gada, kā arī nacionālās identitātes, pilsoniskās sabiedrības un integrācijas politikas pamatnostādņēs pēc 2018. gada. Parlamenta dalībnieki rosinājuši Ministru kabineta un NVO memoranda padomi rīkoties, lai ministrijas un pašvaldības uzlabotu tiesisko vidi dažādu funkciju nodošanai biedrībām, kā arī vairotu sabiedrības iespējas veicināt caurspīdīgumu valsts pārvaldē un pašvaldībās. Rezolūcijā pausts, ka kopienas vairāk jāiesaista attīstības plānošanā un īstenošanā gan nacionālā, gan vietējā līmenī. Jāīsteno efektīva pārnozaru pieeja, kas palīdzētu lauku izaicinājumos, koordinējot vairāku fondu mērķus. Būtiski ir laukiem piesaistīt labu darbaspēku un uzņēmējus, to var panākt ar piemērotas dzīves telpas, privātu un publisku finansējumu. Uzņēmējdarbību

Latvijas Lauku kopienu parlamenta dalībnieki arī apskatīja Kandavu.

veicinātu infrastruktūras attīstību, paredzama un rosinoša nodokļu sistēma, e-pakalpojumi. Parlamenta dalībnieki uzskata, ka jānodrošina sistemātisks atbalsts NVO, jāturpina sabiedrības virzītas vietējās attīstības pieeja. Latvijas Lauku kopienu parlamenta mērķis ir rast jaunas iespējas lauku attīstībai, veicinot dažādu pušu sadarbību vietējā, reģionālā un nacionālā mērogā.

Ieva Birbele, biedrības *Darīsim paši!* koordinatore

PIRMDIENAS VIESIS

Gan pludmales volejbols, gan studijas

Pirms intensīvās pludmales volejbola sezonas ārvalstīs uz brīdi dzimtajā Kuldīgā pie vecākiem bija atbraucis Kristaps Šmits – mūsu jaunā cerība šajā sporta veidā.

Saruna notika pirms brauciena uz pasaules tūres treniņiem Spānijā.

Pērn augustā, kad kopā ar Mihailu Samoilovu ieguvāt bronzas medaļu U-19 grupas pasaules čempionātā Kīprā, bijī pārdomās par turpmāko. Vai tagad esi izvēlējies?

Toreiz priekšā vēl bija pēdējais mācību gads Murjāņu sporta ģimnāzijā. Domas bija dažādas: studijas Latvijas Sporta pedagogijas akadēmijā par treneri, vilinoša likās arī fizioterapija. Nebiju vēl izšķīries, vai palikt pludmales volejbolā vai pāriet uz telpām, jo ziemā Latvijā maz treniņu iespēju. Tagad, kad skola pabeigta, domāju turpināt treniņus pludmales volejbolā Murjāņos, kā arī

Par ievirzi un atbalstu pludmales volejbolā kuldīdznieks Kristaps Šmits ir pateicīgs tēvam Mārgonim Šmitam.

neklātienē studēt akadēmijā. Tās būs divu gadu studijas, mācības notiek reizi nedēļā. Piektdienās braukāšu no Murjāņiem uz Rīgu. Ceru, ka varēšu apvienot.

Ko darīsi vasarā?

Piedāvājumu ir daudz, bet tie

prasa ne tikai laiku, arī naudu. Atbalsta vecāki, Murjāņi, Latvijas Olimpiskā sporta komiteja, arī Kuldīgas novada dome piešķir balvu. Iesākumā bija grūtāk, tagad vieglāk. Droši vien no vecākiem tas prasīja daudz.

Tā kā ziemā vairāk darbojos pa zāli, mani aicina spēlēt Latvijas volejbola komandās. Tomēr jāizšķiras par vienu: vai nu pludmalī, vai zālī. Apvienot var, bet tad būs ne šis, ne tas. Man vairāk patīk pludmales volejbols. Tāpēc vasara aizņemta treniņos gan tepat, gan ārvalstīs pirms U-21 cīņām Ķīnā. Tūlīt lidoju uz Spāniju, pēc tam uz Ķīnu, tad brīvais laiks treniņnometnē Latvijā, un septembrī jālido uz U-20 čempionātu Itālijā. Divas trīs dienas mēnesī ir brīvas, kad bumba rokās nav jāņem.

Kādreiz spēlēja ar Atvaru Ozoliņu, bet pēc tam ar mūsu čempiona Jāņa Šmēdiņa pāriņieku Aleksandra Samoilova brāli Mihailu.

Joprojām spēļu pāri ar Mihailu. Esam saspēlējušies. Kā zāles, tā pludmales volejbolā komanda ir ļoti svarīga. Vienīgā atšķirība – smilšu laukumā esam tikai divi.

U-21 grupas čempionātā

būs jāspēlē gandrīz pret divus gadus vecākiem, jo tev tagad ir tikai 19. Kādas izjūtas?

Tas ir pārdzīvots jau pagājušajā gadā, kad ar Mihailu spēlējām U-22 un tikām 9. vietā. Tagad par vecumu nedomāju, jo tas nav galvenais. Rezultāts atkarīgs no citiem apstākļiem: tehnikas, pieredzes, arī vienkārši veiksmes.

Vai Latvijas līdzjutēju atbalstu jūti?

Spēles laikā nedomāju ne par sevi, ne to, kas notiek tribīnēs, kas un kā tur kliez. Gan jau kāds skatās sporta kanālus, kaut ko komentē, bet man galvenais ir pati spēle. Pludmales volejbolā mēdz būt dažādi apstākļi: svešs klimats, saule, spilgta un tumša gaisma, lietus. Sportistam līmenis savā spēlē jānotur neatkarīgi no apkārtnes. Jācīnās par medaļām. Kā mamma saka: „Bez tām mājās nerādies!”

Dainas Tāfelbergas teksts un foto